

ŠTEVERJANSKI VESTNIK

Števerjan, Januar - Marec 2019 | San Floriano del Collio, Gennaio - Marzo 2019
Leto LI št.1 | Anno LI nr.1

50 LET POVEZUJEMO

Spošt.
S.K.P.D. F.B. SEDEJ
Trg Svobode 6
34070 Števerjan - (GO)

POŠILJATELJ:
S.K.P.D. "F. B. Sedej"
Trg Svobode, 6
34070 Števerjan (GO) - ITALIJA

www.sedej.org

Poste Italiane Spa
Spedizione in abbonamento Postale
70% - DOB/Gorizia

Lasten tisk

KAZALO

UVODNIK.....	3
VSTALI KRISTUS NAVZOČ V VSAKEM ČLOVEKU	4
MEŠANI PEVSKI ZBOR.....	5
OTROŠKI PEVSKI ZBOR	5
50 LET POVEZUJEMO	6
PRIZNANJE KAZIMIR HUMAR	9
NAŠI SVETI TRIJE KRALJI.....	10
BOŽIČNICA S KULTURNIM PRIDIHOM.....	12
30. LETNICA USTANOVITVE EKIPE CIVILNE ZAŠČITE	12
NOVA KOMEDIJA S POLNO ZASEDBO IN GLEDALIŠČE NA OCVRTEM	13
M+	14
MOJE DRUGO PUSTOVANJE Z VOZOM	15
LEPO JE ŽIVETI V ČISTI VASI.....	16
RAZPIS 49. FESTIVALA NARODNO-ZABAVNE GLASBE "ŠTEVERJAN 2019"	17
DELOVANJE KULTURNEGA DRUŠTVA BRIŠKI GRIČ	19
45 MINUT ZA NAŠO ZGODOVINO	20
DM+ OSVEŽITEV: SPOMLADANSKO IZOBRAŽEVANJE 2019	22
IZ BRIŠKEGA ČASNIKA »BRIŠKO OLJKARSTVO JE OBSOJENO NA KAKOVOST«.....	23
ZVONČEK ŠT. 4.....	25
JE BELA CESTA	26
KAKO JE ŽIVETI DANES – INTERVJUJI Z MLADIMI ŠTEVERJANCI.....	27
REŠITVE KVIZA "KDO HOČE BITI ŠTEVERJANC" (NA ZADNJI STRANI).....	28
SMRTI, DAROVI, ČESTITKE	29-30
RECEPTI.....	31
IGRICA - KVIZ	32

Opreмили in uredili člani društva »F. B. Sedej«
 Damjan Klanjšček (glavni urednik)
 Ivan Vogrič (odgovorni urednik)

Če Števerjanskega Vestnika še **ne prejimate**, če ste **zamenjali bivališče in naslov**, ali potrebujete katerokoli informacijo, nas lahko kontaktirate s spodaj navedenimi telefonskimi številkami ali naslovi e-mail, tako da boste lahko še vedno redno prejeli naše glasilo.

Damjan Klanjšček
 329 7227151
 damjanklanjscek@gmail.com

Elija Muzic
 (blagajničar)
 340 5258399
 elija.muzic@gmail.com

Martina Valentincič
 349 2401800
 martina.valentincic@gmail.com

UVODNIK

KAKO BI TI PRAZNOVAL DAN SLOVENSKOSTI?

Pred leti so v Angliji neki politiki, no, vsaj mislim, da so bili politiki, povzročili obilo posmeha med ljudstvom. Hoteli so namreč vpeljati praznik britanstva ali britanskosti, ali angleškosti ali ... no, ne vem kaj, ... temu so rekli Britishness Day. Po nekaj dneh vsesplošnega nejevernega krohotanja in zmajevanja z glavo, med ljudstvom pa tudi v medijih, so naredili dokumentarno oddajo, v kateri so ljudi spraševali, kaj je to *britishness*. Pa nihče tega ni vedel.

Je to pitje piva v pubu in to da ješ samo Sausage & Mash, Cottage Pie ali Spotted Dick? Je to stara slava angleške vojske iz druge svetovne vojne, na katero so Angleži še vedno izjemno ponosni? Je to mahanje z zastavo oz. uporaba angleške zastave kot blagovne znamke na čisto vseh produktih? Je to strastno sledenje angleškim nogometnim tekmam? Je to, da imaš britansko državljanstvo in potni list? Je to, da kupuješ samo *Made in at GreBritain*? Je to, da si bledolik z rdečimi lasmi in veliko pegicami? Je to strastni patriotizem, ki meji že na nacionalizem? Je to, da govoriš kraljevo angleščino (oz. kraljičino... Queen's English)? In še veliko več najrazličnejših vprašanj je bilo postavljenih. Nihče ni vedel. Pravzaprav so vsi rekli, da *t*ni nič od tega in tako je praznik britanstva popolnoma izvisel. Saj drugače ni moglo biti, ker je tam ogromno ljudi različnih kultur, religij, ras, nacionalnosti, ker so se mnogi od teh rodili (že nekaj generacij nazaj) v Veliki Britaniji in imajo angleški potni list in se tudi čutijo Britance.

Mene pa zdaj zanima, kaj pa pomeni slovenstvo vsakomur izmed nas, kako bi mi praznovali Dan slovenskosti? Prepričan sem, da bi tudi v naši realnosti naleteli na ogromno bolj ali manj prepričljivih odgovorov, včasih tudi zmedenih trditev. Je to poskušnja kraškega pršuta, kranjske klobase, nanoškega sira ali prekmurske gibanice? Je to pitje terana ali cvička? Je morda to, da imaš rogaški kristal na omaricah? Je

morda mrzlično sledenje na televizijskih ekranih nadaljevanki Ena žlahtna štorija? Je morda nakup v darilo kakega malega lesenega modela kozolca ali panjske končnice? Je prepoznavna blagovna znamka I feel Slovenija? Mah, resnično bi vam ne znal odgovoriti ali pa, če bi vam že moral odgovoriti, bi lahko postal malo nesramen.

O domoljubju ali patriotizmu se na Slovenskem rado govori, večkrat pa dejanja niso skladna z besedami. To trditev potrjujejo nešteti dogodki, ki so se pripetili v Sloveniji v bližnji preteklosti. Zato ni nič čudnega, če je domoljubje pojem, ki je v javnem prostoru prežet z različnimi, tudi ironičnimi konotacijami, vrednostno pa se o njem opredeljujejo le literati, profesorji in veteranske organizacije. Najglasnejši recepti za več domoljubja pa navadno prihajajo iz zatohlih domačijskih kuhinj slovenske politične desnice.

Kaj pa misli pri vsem tem prav naša slovenska mladina?

Bojim se, da odgovor, ki ga bomo dobili, tudi pri nas v zamejstvu, v najboljšem primeru ne bo vedno najbolj prepričljiv, spodbuden. In večkrat pri vsem tem niso mladi niti sami krivi, saj so večkrat odvisni od zunanjih dejavnikov, pogojujejo jih namreč družina, šola, družba, okolje, v katerem živijo. Tako doživljamo dobesedno improvizirane otvoritve lokalov na našem briškem koncu, kjer nastopa lokalni otroški zbor in zapoje samo špansko in angleško pesem; prisotni smo na predstavah v slovenskih domovih in slovenščina je le bežno izrečena; dobimo reklamne plakate v italijanskem jeziku, ki jim potem dodajo še nemško in angleško verzijo, da smo bolj internacionalni, izpustijo pa itak slovenščino, saj materin jezik sploh ni pomemben; nekateri dijaki se med odmorom na slovenskih višjih šolah pogovarjajo med sabo v italijanskem jeziku ... in naštel sem le nekaj kiksov.

Pred kratkim je bila v Gorici predstavljena Slorijeva anketa o politični osveščenosti Slovencev

v Italiji. Iz ankete izstopa podatek, da volivci pod 35. letom starosti glasujejo bolj na podlagi vrednot stranke kot pa narodnosti kandidata. Izstopa tudi podatek, da za mlajše od 35. leta, ki jih je gospodarska kriza najhuje prizadela, imajo težo pri glasovanju tudi druge vrednote poleg narodnosti. Četrтина anketirancev se strinja, da so politiki slovenske narodne skupnosti enako pozorni na zaščito pravic manjšine ne glede na to, v kateri stranki so aktivni. Poleg tega je mlajša populacija volivcev manj vezana na tradicionalne politične opredelitve...to samo v razmislek kam plovemo in zavedati se moremo, da je naša plovba neprecenljive važnosti za bodoče rodove.

Biti Slovenec, imeti svojo domovino, je ena izmed prvih vrednot. Slovenskemu človeku,

slovenskim ljudem v povprečju primanjkuje narodne zavesti, to je dognano. V času, ko človek kot posameznik želi biti vedno bolj avtonomen in prost kakršnih koli moralnih in družbenih vezi, se zdi, da je ovira na tej poti tudi narodna pripadnost. To bo torej vprašanje bližnje prihodnosti. Po Trubarju, Prešernu in Cankarju se bo znova šlo za "biti ali ne biti Slovenec".

Osebnost sem ponosen, da živim v Števerjanu, kjer vlagamo veliko moči v zdravo mladino in v očeh mladih vsakodnevno izžareva slovenski ponos, patriotizem, ki v življenju nikdar ne škodi. Vedimo pa, da tudi mi na briških vzpetinah ne živimo v oazi popolnosti.

MARJAN DRUFOVKA

VSTALI KRISTUS NAVZOČ V VSAKEM ČLOVEKU

Cerkveno bogoslužje nas v teh tednih, predvsem pri velikonočni vigiliji, ki je osrednje krščansko bogoslužje, spominja na odhod Izraelcev iz Egipta, prehod skozi Rdeče morje in sklenitev sinajske zaveze. Kristus nam s svojo smrtjo in vstajenjem podarja novo zavezo, zavezo sprave z Bogom in zavezo odrešenja kot možnost za vsakega človeka.

Zato je Roger Schutz tako rad poudarjal, da je vstali Kristus navzoč v vsakem človeku, pa naj ga pozna ali ne. Tako močno je povezan s človekom, da kot skrit gost, žarišče v človekovem srcu in luč v temi, prebiva v njem celo brez njegove vednosti. »Vstali Kristus pripravlja svoje ljudstvo, ki ga žeja po Bogu, ljudstvo pravičnosti, ki z izkoriščanimi ljudmi in narodi doživlja njihov boj, in ljudstvo občestva, kjer najde tudi nevernik svoje ustvarjalno mesto,« pravi Schutz.

Vstali Kristus, ki nas spremlja, želi, da se odločamo za bistveno, da smo kvas sprave, ki je čudež ljubezni. Tako bližina Vstalega prežene temo: »Tema ti ne bo temna in noč bo svetila kakor dan« (Ps 139,12).

Župnijska in družinska praznovanja in bogoslužja nam lahko pomagajo, da te teološko bogate tedne še posebej zavestno in odrešensko zaživimo. Zato odkrivajmo simboliko domačih in predvsem bogoslužnih obredov v cerkvi ter s tistim, kar predstavljajo, zaživimo.

»Vstajenje pomeni začeti vsak dan in celo vsak trenutek znova, pa ne v znamenju nečimrnosti, raztresenosti ali sanjarij in želje po zunanji popolnosti, temveč z odločno voljo, da gremo naprej, hkrati realistično in ustvarjalno, po poti življenja, to je: da sprejmemo stvari, kakršne so, sočasno pa vsako stvar spremenimo« (Alexandre Dumas).

Želim, da bi nam vsem v teh tednih uspelo poglobiti vero Vanj, ki je noč spremenil v dan in iz smrti naredil življenje. Naša zemeljska dolina smrti naj postane dolina upanja.

ŽUPNIK MARJAN

MEŠANI PEVSKI ZBOR

Mešani pevski zbor Frančišek Borgija Sedej, ki od septembra redno vadi vsak četrtek pod vodstvom Patricka Quaggiata, je vneto začel pevsko sezono z nastopom na Ceciljanki, nato pa s sodelovanjem pri skupnem projektu posevečen zamejskim skladateljem z zboroma Gallus iz Trsta in Obalca iz Kopra.

V mesecu decembru pa so se pevci posvetili božičnemu repertoarju, saj je polnočno mašo iz domače števerjanske cerkve tokrat v živo predvajala radijska postaja Trst-A. Radijski prenos se je začel že nekaj minut pred mašo, ko so bili na sporedu intervjuji z županjo Franco Padovan in nekaterimi predstavniki društva Frančišek B. Sedej. Slovesno sv. mašo je daroval g. župnik Marijan Markežič; pevci so, pod vodstvom Patricka Quaggiata in ob orgelski

spremljavi Martine Hlede, zapeli Mavovo Pastoralno mašo s slovenskimi božičnimi napevi ter tradicionalne slovenske božične pesmi, kot so Božji nam je rojen sin, Kaj se vam zdi, Rajske strune ter seveda Gruberjevo Sveto noč, saj smo se decembra 2018 spominjali tudi 200. letnice prve izvedbe najbolj poznane in priljubljene božične pesmi.

Zbor je seveda s petjem obogatil vsa božična bogoslužja, po dvotedenskem premoru pa je januarja spet začel s pevskega vajami; pevci se vneti pripravljajo na nastop na Primorski poje, ki bo v nedeljo, 14. aprila v Umagu, ter na zaključek sezone, ki bo prinesel še marsikatero presenečenje.

MARTINA VALENTINČIČ

OTROŠKI PEVSKI ZBOR

Po božičnem premoru so v mesecu januarju naši mali pevci redno začeli s tedenskim vajami ob nedeljah zjutraj pred sv. mašo. V petek pred pustom pa so se srečali v Sedejevem domu na pustnem rajanju, ki ga je priredilo domače društvo; vsi so izbrali izvirne in prikupne maske in se nedvomno zelo zabavali. Proti koncu večera so se jim pridružili tudi starši ter strašna čarovnica z dolgim črnim plaščem in čarobno palico.

V soboto, 30. marca, sta obe skupini nastopili na reviji Zlata grla, ki jo v Kulturnem centru Lojze Bratuž prirejata društvo Vrh sv. Mihaela in Združenje cerkvenih pevskih zborov Gorica. Najprej je bil na vrsti tekmovalni del, na katerem je nastopilo pet zborov, nato pa revijski na katerem pa smo slišali osem zborov. Mali otroški zbor je

pogumno zapel tri pesmice, in sicer Habetovo Pevka žabica, ljudsko Srečali smo mravljo v priredbi Bojana Glavine ter Čarovnica Lenčke Kupper. Pevci otroškega zbora pa so se spet izkazali z novim podvigom, saj so se v vseh treh pesmih preizkusili v dvoglasnem petju, in to tudi uspešno opravili. Pod vodstvom Martine Hlede in ob spremljavi klavirja (Martina Valentinčič) in kitare (Elija Muzič), so zapeli ljudsko Polževa snubitev, v priredbi Damijane Čevdek Jug, kongolsko ljudsko Banaha ter pesem Ko se smeješ Peteja Schmutte. Program pevskega popoldneva pa je povezovala Ilaria Bergnach.

MARTINA VALENTINČIČ

50 LET POVEZUJEMO

12. januarja 1969 je v sklopu vaškega društva Frančišek Borgia Sedej izšla prva številka Števerjanskega vestnika. Natanko 50 let kasneje, 12. januarja 2019, smo v polni župnijski dvorani v Števerjanu praznovali 50-letnico neprekinjenega izhajanja vaškega glasila.

Skoraj uro trajajočo proslavo so oblikovali govori, krajši posneti intervjuji z različnimi sodelavci vaškega glasila, pa tudi prisrčno branje prispevkov števerjanskih osnovnošolcev. Vezna nit je bil seveda Števerjanski vestnik, suvereno in tu pa tam tudi hecno sta večer povezovala predstavnik mlajše in starejše generacije Vestnikovih oblikovalcev, Stefania Beretta in Simon Komjanc. Prisotne je najprej pozdravila županja Občine Števerjan Franca Padovan, ki je poudarila pomembnost ohranjanja slovenske kulture in besede ter se zahvalila pionirjem, ki so glasilo začeli, in vsem tistim, ki so ga ohranjali v teku let. V imenu Krožka za družbeno-politična vprašanja Anton Gregorčič je publiko nagovoril Julijan Čavdek. Omenjeni goriški Krožek je namreč finančno podprl večer in izdajo izredne številke ob 50-letnici Vestnika s sredstvi, ki jih je Dežela Furlanija Julijska krajina namenila obsežnemu projektu v spomin na Mirka Špacapana, dolgoletnega stebra skupnosti Slovencev v Italiji. Čavdek je izpostavil pomembnost kulture pisanja, branja in gojenja slovenskega jezika in postavil Števerjanski vestnik za zgled tudi ostalim slovenskim občinam v Italiji. Čestitke je izrazil še v imenu stranke Slovenska skupnost.

Napovedovalca sta z veznim tekstom prehodila 50-letno pot Vestnika, od začetkov, ko je skupina mladih začela zapisovati vaške dogodke, da ne bi potonili v pozabo, pa do današnjih dni, ko uredništvo nadaljuje po tej poti z naprednejšimi tehnološkimi pripomočki. Berettova in Komjanc

sta posebej omenila dolgoletnega odgovornega urednika, pokojnega Edija Hledeta, "duši" Vestnika, Marjana Terpina in Zvonka Simčiča, predsednika društva Sedej ob ustanovitvi glasila Dominika Humarja, bivšega glavnega urednika Marjana Drufovko ter odgovornega urednika Ivana Vogriča. Slednji trije so tudi spregovorili na kratkih posnetkih, v katerih so opisovali svoje doživljanje Vestnika in njegovo vrednost.

Z dolgim aplavzom je publika sprejela tudi govor glavnega urednika Damjana Klanjščka. Izpostavil je vlogo Vestnika, kakor so jo zapisali v prvi številki leta 1969: "Da bi čim bolj povezovali". To je še vedno poslanstvo Vestnika, namreč da povezuje vaščane in jih obvešča o dogajanju v vasi. Tako je še utemeljil Vestnikovo delovanje: "Po letu 2000, ko so informacije zadobile hitrost in dostopnost internetnih povezav, je trimesečnik relativno počasen medij, da bi lahko učinkovito obveščal o izrednih, vsakodnevnih novicah; zato najde svoje poslanstvo prav v kroniki tistih dogodkov, ki bi drugače ne bili nikjer zapisani ali enostavno spregledani. Izid na papirnati podlagi pa ostaja primeren tej funkciji, saj opažamo kratkotrajnost novih družabnih omrežij; tam imajo novice kaj kratek obstoj in se v teku nekaj ur izgubijo v novem valu nepomembnih oglasov in povezav." Vestnikova vrednost je torej v ohranjanju kronologije predvsem kulturnega delovanja v vasi, ki je nadvse pestro. Da se poslanstvo Vestnika predaja iz roda v rod, je tudi prikazal z osebnim spominom: "Bivši glavni urednik Marjan Drufovka je mene in Gabrijela Langa naprosil, če

bi lahko prevzela razmnoževanje Vestnika. Tako sva se s prijateljem podala na sedež društva, vklopila ciklostil in začela z delom. Občasno sva kaj prebrala, na hitro, saj je za vsako stran bilo potrebnih približno deset minut časa, da jo je ciklostil razmnožil. Delo se je mladima zdelo suhoparno in dolgočasno, pravzaprav je bilo težko razumeti smisel povezovanja med ljudmi, ki ga je Vestnik od zmeraj imel za svojega. S časom pa je to postalo vedno bolj očitno. Srčno upam, da se bo tudi današnja mladina, ki redno pomaga pri zlaganju vsakega izvoda, zavzela za naše glasilo, spotoma razumela njegove vrednote in nadaljevala z njegovim izhajanjem." Klanjšček se je še zahvalil vsem, ki so pripomogli nepretrganemu izhajanju Vestnika ter izdaji izredne številke ob pomembni obletnici; v prvi vrsti bralcem, in sicer 540 družinam, ki glasilo prejemajo. Zaključil pa je s citatom Cirila Zlobca, ki je pred 25 leti opisal Števerjan kot "svetilnik na izpostavljenem rtu", torej sijoč zgled slovenstva na robovih narodnega ozemlja. Klanjšček je prepričan, da so z Vestnikom dodali še nekaj svetlobe, ki razsvetljuje okolje.

Svojo vlogo pri proslavi so nato imele tudi najmlajše sile Vestnika, osnovnošolci, ki vsaki številki prispevajo besedila in risbice. Aleš in Erik Paulin, Mila Miklus in Tereza Škorjanc so publiki

prebrali prispevke o Vestniku, ki so jih sami zapisali za izredno številko.

Izbor člankov iz izredne številke je meseca januarja izšel kot priloga tedniku Novi glas. Njegov odgovorni urednik Jurij Paljk je v svojem govoru Števerjanskemu vestniku namenil pohvalne besede, predvsem ker so njegovi oblikovalci znali sodelovati s prejšnjimi generacijami in tako nadaljevali dolgoletno delo. Poudaril je pomembnost mladih sil in ohranjanja slovenskega jezika; pisanje v slovenščini je lahko zgled tudi številnim vinarjem, ki bi poleg italijanskega napisa na steklenicah lahko dodali tudi slovenskega.... Paljk je mlade še pozval, naj s svojim delovanjem priključijo v svoje vrste tudi tiste, ki so nekako na robu slovenske manjšinske skupnosti. Uradni del je zaključil zbor društva F. B. Sedej, ki je zapel slovensko himno.

Marsikdo je pripomnil, da je med prisotnimi bilo videti kar nekaj Števerjancev, ki jih ponavadi na društvenih dogodkih ni – povezovalna vloga Vestnika se tako res izpolnjuje. Številna publika se je po formalnem delu večera zadržala na prazničnem druženju, kjer je na voljo bila tudi sladica, na katero so natisnili platnico izredne, jubilejne številke Vestnika.

CF

Na praznovanju 50-letnice Števerjanskega vestnika je odgovorni urednik tednika Novi glas, Jurij Paljk, nagovoril prisotne. Zaradi prostorske stiske, z dovoljenjem avtorja, ga tu objavljamo v skrajšani obliki.

"Spoštovane gospe, gospodje, Števerjanke in Števerjanci, Brike in Brici, predvsem pa cenjene urednice in uredniki Števerjanskega vestnika!

Pred leti sem dejal, da bom sam šel še edino v kako komisijo, kjer se bo dalo pomagati mladim, kot sem tudi dejal, da bom sprejel le še vabila iz Beneške Slovenije, če bo šlo za kako pomembno zadevo, moje besede so takrat slišali mladi in jih objavili v mladinski prilogi Primorskega dnevnika Šum.

Tega se tudi držim, ker sem mnenja,

da morate mladi vzeti vajeti naše narodne skupnosti v svoje roke, prav zato pa tudi nisem mogel odreči sodelovanja pri vaši jubilejni številki Števerjanskega vestnika in sem sprejel tudi nalogo, da spregovorim nekaj toplih besed na današnji slavnosti.

Tega se držim, na začetku svojih šestdesetih let in je moja prvenstvena naloga, da mladim pomagam, a jim predvsem dajem prostor, da lahko sami povejo, kar imajo povedati in tudi trdno verjamem, da so v vaših vrstah, drage urednice in uredniki Števerjanskega vestnika,

tiste in tisti, ki nas bodo zamenjali in bodo naše delo nadaljevali bolje in lepše!

...

Iskrene čestitke torej, drage urednice in uredniki Števerjanskega vestnika, iskrene čestitke tudi vsem mladim, ki pomagata pri tiskanju in vezavi, dostavi na dom in pošto vašega časopisa, ki je eden redkih, če ni že edini vaški časopis, ki izhaja petdeset let v našem prostoru.

Bravo!

Bravo in s ponosom naprej!

Bravo zato, ker niste delali neumnosti, kakršnih je v naši sredi bilo že ogromno, ko se je in se neka majhna skupina ljudi zaletavo obregnila in obregne ob starejše, z njimi noče sodelovati, gre na najprej na svoje, ustanovi neko svoje društvo, ki pa vedno umre takoj, ko se ta velikanski in prazni ego teh posameznikov izpoje.

...

Pri vsaki zadevi je namreč potrebna vztrajnost, delo, delo in še enkrat delo, daleč od žarometov javnosti in glasnega odobravanja.

Bravo zato, ker sami niste prepričani, da vse veste, ampak se opirate in ste se oprli na starejše, bolj izkušene, katerim ste zaupali, ko so vam dali nasvete, bravo zato, ker so starejši sami dali vam v roke časopis!

...

Zakaj velja še vedno vztrajati? Zakaj velja še vedno pisati v slovenskem jeziku?

...

Pisati morate zato, ker je naša slovenščina krasna, kot je krasen sončni zahod v briškem vinogradu, kot je krasna barva vaše rebule, ko jo pogledaš v proti soncu dvignjenem kozarcu, kot so krasne vaše kleti, vinogradi, oljke, trte in vaše kmetije, kot je krasna briška tradicija ohranjanja naše slovenske narodne istovetnosti!

Pisati morate zato, ker ste mladi, ker poznate sodoben slovenski jezik, ki ni enak jeziku vaših staršev, a je lep in je bogatejši in bo zato Števerjanski vestnik tudi v prihodnje lep in še bolj bogat, kot je bil tisti, ki ste ga ravno razdelili med bralke in bralce!

Pisati morate zato, ker se zavedate pomena slovenske narodne skupnosti, katere del ste, pisati morate v slovenščini zato, ker veste, da je

slovenski jezik tu v Brdih tesno povezan z zemljo, vinogradi, trtami, oljkami in vsem, kar vas dela drugačne, privlačne in posebne!

...

Vztrajati morate v pisanju, ker ste zgled drugim in sam sem tudi globoko prepričan, da bodo tudi vaši izvrstni, briški vinarji prav zaradi vas nekega dne spoznali, da bi bilo lepo poleg italijanskega napisa na steklenici imenitnega briškega vina dodati tudi slovenskega, ker bi tako bili še bolj prepoznavni, še bolj Števerjanci, še bolj Brici, predvsem pa Slovenci.

In tudi sami bodite zgled pokončnosti in zaveze slovenstvu in prednikom in bodite ponosni na lastna imena in priimke, če se da, in danes se to da, jih vrnite v prvotno, slovensko obliko, tako boste še bolj prepričljivi, še bolj Brike in Brici, še bolj Slovenci!

Ker je to lepo, ker je to dobro, ker je to pravično!

Verjamem, da boste znali v prihodnje nagovarjati tudi tiste, ki so ostali nekje na robu naše skupnosti, se nekako obotavljajo stopiti v naše vrste ali pa so se oddaljili od našega jezika, tradicije, lepote našega slovenstva, ki nas ja dela posebne, a lepe ljudi, če se samo zavedamo širine in lepote našega jezika, ki je tu v Brdih posebno lep, kot je čudovit pogled iz vaše krasne vasi, saj zmore zajeti Furlansko nižino, Kras, Alpe, košček Vipavske in še in še, nadih morja dodajmo, Nanos..., res ste rojeni v raju in je zato prav, da ga z nami delite!

Pišite in delite dobro in lepo! Tega se držite! Kdor deli dobro in lepo, spreminja svet! In ni res, da se sveta in družbe ne zmore spremeniti, a vedno je treba začeti pri sebi!

In ni res, da se v naši sredi ničesar ne da spremeniti, kot se prevečkrat sliši. Prav vi ste lahko zgled vsej naši narodni skupnosti v Italiji, ker ste mladi in ste odgovorni, ker delate in ste od starejših prevzeli odgovornosti in delo, ker jih in nas nadomeščate, ker ste edini živ obet za prihodnost!

...

Danes je vaš in naš praznik in zato mi ne preostane nič drugega, kot da z vami vzkliknem: Živel Števerjanski vestnik, živeli mladi!"

JURIJ PALJK

PRIZNANJE KAZIMIR HUMAR

Števerjanski vestnik, ki je v okviru društva Frančišek B. Sedej prvič izšel 12. januarja 1969, so v četrtek, 21. marca, počastili s 15. priznanjem Kazimirja Humarja za petdeset let nepretrganega izhajanja. Za dosežke na kulturni in publicistični ravni ter v korist goriške skupnosti nasploh to priznanje podeljujejo Kulturni center Lojze Bratuž, Zveza slovenske katoliške prosvete in Združenje cerkvenih pevskih zborov iz Gorice. Števerjanski vestnik se pridružuje raznim kulturnim delavcem, pevskim zborom in skupnostim, ki so v prejšnjih letih prejeli Humarjevo priznanje. Med temi so na primer msgr. Oskar Simčič, Niko Klanjšček in Danijel Čotar, štandreški cerkveni pevski zbor in Marijine sestre čudodelne svetinje.

Na slovesnosti v mali dvorani Kulturnega centra Lojze Bratuž v Gorici so omenjene ustanove zastopale Franka Žgavec, Franca Padovan in Martina Gereon. Priznanje in umetniški dar, delo slikarja Andreja Kosiča, sta prejela glavni urednik vestnika, Damjan Klanjšček, in predsednica društva Frančišek B. Sedej, Ilaria Bergnach. V utemeljitvi priznanja so pohvalili pobudnike, ki so začetno zamisel uresničili; tiste,

ki so delovanje spodbujali, da ni v času zamrlo; in vse, ki so omogočili in še omogočajo, da Vestnik še danes izhaja. Glasbeni pozdrav zbranim sta uvodoma podali harfistki Vida Boškin in Petra Devetak, gojenki Slovenskega centra za glasbeno vzgojo Emil Komel. Ob napovedovanju Katje Terčič je po uvodnih besedah in podelitvi priznanja glavnega urednika intervjuval novinar Julijan Čavdek. Beseda je tekla o prehojeni poti in o izzivih današnjega načina komuniciranja. Klanjšček je poudaril, da so v uredništvu dobrodošli prispevki vseh vaščanov, ki bi se radi oglasili. Ta je tudi vloga Vestnika, namreč, da vaščane med seboj povezuje; povezuje pa tudi različne generacije, saj se je v uredništvu v teku petdesetih let zvrstilo veliko mladih obrazov. Čavdka je tudi zanimalo, kako pri Števerjanskem vestniku skrbijo za slovenščino in za narečje, ki ima v briški vasi priljubljeno mesto. Klanjšček je omenil vlogo lektorice, ki pazijo na to, da so članki v primerni slovenščini, povedal pa je, da je sam zagovornik narečja in bi zato rad našel prostor v glasilu tudi za to jezikovno zvrst.

Pogovor je nanesel še na družbena omrežja. Društvo Frančišek B. Sedej je na Facebooku zelo dejavno, nekatere včlanjene skupine imajo tudi svojo stran, Vestnik pa ne. Vsi izvodi vaškega glasila so v digitalni obliki na voljo na spletnem mestu www.sedej.org, Vestnik pa ostaja zvest štirikrat-letnemu izhajanju na papirju. Vsebine se na socialnih omrežjih naglo vrstijo pred našimi očmi, prav zato pa Števerjanski vestnik vztraja pri svoji izvorni obliki, je pojasnil Damjan Klanjšček.

CF

Foto Danijel Devetak

NAŠI SVETI TRIJE KRALJI

Novo leto je bilo. Nedelja je. 6. januar. Počitnice so mimo in ljudje se vračajo domov. Nekaj jih gre mimo Števerjana. Na vratih hiš zagledajo bele napise in se sprašujejo kaj se dogaja. Če pa so res srečni, lahko po cesti srečajo tri mlade fante, ki v pisanih oblačilih tavajo po vasi.

Števerjanci dobro vedo kaj se dogaja. Nedelja je. 6. januar. In tudi letos smo se Sveti Trije Kralji vrnili v vas. Skupine smo sestavljali Matej Hlede, Fabjan Mužič, Elija Mužič, Aleksander Frandolič, Ivan Devetak, Matija Corsi, Gabrijel Lango in Damjan Klanjšček.

Dan prej, v soboto, smo obiskali sovaščane, ki živijo v okolici in seveda druge ljudi, ki so si zaželeli naše prisotnosti. Zaključili pa smo z mašo v Štandrežu.

V nedeljo pa se je začel pravi pohod, za katerega smo morali sestaviti dve skupini. Kljub temu nas je čas preganjal skozi celotno pot, ampak zahvaljujoč se hitrosti naših "kamel" smo tudi letos uspeli priti do konca našega romanja in videti nasmeh na obrazu ljudi, ki so nas

pričakovali.

Darove, ki smo jih zbrali, smo razdelili med dobrodelnima organizacijama *Spiraglio* (ki skrbi za prevoz onkoloških bolnikov) in *A.B.C. Burlo* (ki se ukvarja z bolnimi otroki). A.B.C Burlo smo letos dodelili 2000,00€, združenju Spiraglio pa 900,00€. Ob koncu članka so objavljeni plačilni obrazci ter zahvale obeh združenj.

Vsem vam gre velika zahvala, tako iz naše strani, kot s strani prejemnikov vaših darov. Lepo je, da znamo s pomočjo teh tradicij še pomagati sočloveku v stiski!

V imenu vseh kraljev se zahvaljujem Snežici Černic, za čudovita oblačila, ki nam jih srčno uredi in posodi, župniku Marjanu Markežiču in seveda vsem vam, ki nas vsako leto veselo dočakate.

Hvala, ker nam vsako leto dokažete, da ta tradicija ni le star ostanek določene preteklosti, ampak iskren in doživet dogodek, ki lahko v svoji skromnosti veliko doprinese.

MATEJ HLEDE

ZAHVALE

Gorizia, 24 gennaio 2019

OGGETTO: ringraziamento per la donazione. Rif. Re Magi 2019

In data 24 gennaio 2019, il signor Gabrijel Lango ha provveduto, anche a nome degli amici organizzatori dell'evento, ad effettuare una donazione di euro 900,00 (novecento/00) alla nostra Associazione. Si è, in tal modo, ripetuto un gesto di grande generosità, già manifestatosi, peraltro, anche nei decorsi anni. La considerazione che viene riservata all'opera giornaliera di Spiraglio consolida nei volontari la convinzione di offrire ai malati oncologici della provincia e ai loro familiari un servizio di carattere socio-sanitario alquanto condiviso. E' nostra intenzione evidenziare, con la presente, la grande stima per l'impegno posto in essere dai giovani di San Floriano e dallo spirito di solidarietà che anima le famiglie di quella Comunità. E' gratificante constatare che vi sono, pure in un tempo di carenti sani ideali, giovani animati da valori di fratellanza e votati al mantenimento delle tradizioni che, da sempre, costituiscono le basi di una vita semplice e lontana dai fatui idoli del troppo benessere.

Rinnoviamo un sincero GRAZIE a tutte quelle persone che, pur in periodo di crisi economica, hanno voluto donare manifestando la loro solidarietà per i meno fortunati. Ai giovani impegnati di San Floriano l'augurio per rinnovate iniziative di carattere sociale e un

"BRAVI, BRAVI, BRAVI"!!!

Cordiali saluti,
I volontari di Spiraglio

Trieste, gennaio 2019

Carissimi,

grazie di cuore a tutta la vostra Comunità per il sostegno che, anche quest'anno, avete voluto dedicare ad A.B.C.- Associazione per i Bambini Chirurgici del Burlo onlus in occasione della Festività dei Re Magi.

Grazie a voi, alla vostra vicinanza ed affetto possiamo continuare ad essere ogni giorno accanto ai bambini nati con malformazioni ricoverati nel reparto di Chirurgia del Burlo e alle loro famiglie.

Il vostro supporto fa sì che A.B.C. possa esserci sempre, con servizi quali il supporto psicologico e l'accoglienza delle famiglie che vengono da fuori Trieste. Per illustrare quanto sia importante questo vostro sostegno, ci permettiamo di condividere con voi le parole di una mamma:

"Si torna nella stessa casa, ormai ci appartiene, per la nostra bimba...è una seconda casa. Lei la chiama la «casa piccola di Trieste». La disponibilità, la discrezione nell'affidarci una casa, il calore che sentiamo rendono qualsiasi percorso meno doloroso, perché sappiamo che ci siete voi ad aspettarci!"

Ed è proprio così: il percorso che facciamo insieme ai bambini e ai loro genitori diventa più semplice anche grazie al vostro aiuto e all'affetto che voi tutti ci avete dimostrato e continuate a dimostrarci.

Il nostro ringraziamento va quindi a tutta la Comunità di San Floriano del Collio che da sempre è vicina a A.B.C., e in particolare modo a Fabijan Muzič, Elija Muzič, Alessandro Frandolic, Ivan Devetak, Matija Corsi, Matej Hlede e Gabrijel Lango, alla costumista Sneža Černic, al parroco di San Floriano del Collio, Marijan Markežič e a Damjan Klanjšček.

Grazie ancora una volta per aver deciso di prendervi cura dei piccoli pazienti e delle loro famiglie. Sappiamo che non sono soli anche grazie a gesti come il vostro.

Speriamo di cuore di avervi sempre accanto.

Un caro saluto,

Giusy Battain e Luca Alberti
Fondatori A.B.C.

Associazione per i Bambini Chirurgici del Burlo onlus

SPYRAGLIO
Volontari Isontini Ammalati Neoplasie

RICEVUTA n. 003
data 24-1-2019

Ricevuti da COMUNITÀ DI SAN FLORIANO - GABRIEL LANGO

€ Novemila / 00
per Donazione Re Magi

TOTALE € 900,00

EDIPRO E 5563 C

CONTI CORRENTI POSTALI - Allestizione di Versamento BancoPosta

€ sul C/n. 91873075
di Euro 2000,00

IMPORTO IN LETTERE due mila / 00
INTESTATO A A.B.C. ASS. BAMBINI CHIRURGICI
CAUSALE DEL BURLO ONLUS
DONAZIONE RE MAGI
SAN FLORIANO DEL COLLIO

IBAN IT 20 1201 05 22 01 12 7 0052
WEL 0239 €*2.000,00*
C/C 000091873075 €*1,50*
PB 190122-175017-76029505

ESEGUITO DA KLANJŠČEK DAMJAN
VIA - PIAZZA LOC. GROVNA 5
CAP 31070 LOCALITÀ S. FLORIANO COLLO

BOŽIČNICA S KULTURNIM PRIDIHOM

Za večino ljudi ima božič poseben, globok in večkrat prazničen pomen. Prav tako je za Števerjance pomembna vsakoletna božičnica, ki jo domače društvo F. B. Sedej tradicionalno prireja na večer praznika svetih treh kraljev oz. 6. januarja. Seveda je bilo tako tudi na začetku letošnjega leta.

Mnogi Števerjanci, po bivališču ali po srcu, so se zbrali v veliki dvorani Sedejevega doma in se ob očarljivem kulturnem programu še malo zadržali pri božičnem vzdušju in trenutkih, ki so jih preživeli. S harmoničnimi in ritmično prepletenimi skladbami sta publiko prevzeli mladi harfistki Petra Devetak in Vida Boškin. Sledila je gledališko obarvana recitacija Gregorčičeve poezije Siromak, ki jo je uprizoril Simon Komjanc. Poetične besede so se prepletle z odmevi strunskih tonov in ustvarile

prikupen večer, ki ga je povezoval Miha Kovic.

Nato je prišlo na vrsto nagrajevanje natečaja Moje jaslice, ki ga je priredil Mladinski krožek F.B.Sedej. Tudi letos so se člani krožka odpravili slikat jaslice in drevčke otrok iz Števerjana in okolice. Najbolj marljivim in iznajdljivim so podelili tri nagrade: Sofiji Di Battista za najlepši drevček, Ivanu in Petru Drufovki za dvojne jaslice, Kristjanu Skoku pa nagrado za najlepše, zasnežene, jaslice. Večer je zaključila tombola, za katero so se kar vsi potegovali do zadnjega trenutka in upali, da bodo sami odnesli nagrado domov. Ob smehu, sproščenem klepetanju, hecu in miru se je vsak lepo poslovil od letošnjih praznikov in se v svojem srcu pripravil za prve korake v letu 2019.

EMA TERPIN

30. LETNICA USTANOVITVE EKIPE CIVILNE ZAŠČITE

»Točno 30. januarja 1989, torej pred natanko trideset leti, so s sklepom občinskega sveta št. 11 Alojza Juretiča imenovali za odgovornega za sestavo, organizacijo in vodenje občinske ekipe civilne zaščite.« Tako je števerjanska županja Franca Padovan povedala o ustanovitvi števerjanske ekipe civilne zaščite na slavnostni seji občinskega sveta, ki je na županstvu potekala 30. januarja letos. Ob tridesetletnici ustanovitve ekipe so se njenim sedanjim in bivšim članom želeli oddolžiti za vse »s strastjo, predanostjo, razpoložljivostjo in solidarnostjo« opravljene dejavnosti preteklih 30 let. Priznanje in šopek rož je županja izročila vsem prisotnim, nekdanjim in sedanjim članom. To so bili: Silvan Dorni, Damiana Komjanc, Aljoša Dorni, Gianni

Manià, Gabrijel Lango, Jurij Hlede, Claudio Fattore, Marjan Drufovka, Damjan Štekar, Robert Klanjšček, Lojze Juretič in Jožko Mužič.

Poleg županje in nekaterih občinskih svetnikov so na svečanosti bili prisotni tudi deželni vodja civilne zaščite Amedeo Aristei in deželni svetnik Slovenske skupnosti Igor Gabrovec. Števerjanski enajstčlanski ekipo prostovoljcev so se prišli pokloniti domačini, kolegi iz drugih občin (med temi tudi pristojni goriški odbornik Francesco Del Sordi), župani občin Brda, Doberdob in Sovodnje, Franc Mužič, Fabio Vizintin in Alenka Florenin ter podžupan občine Moš, Edi Kocina.

»O vas sem slišal, da ste zelo povezana skupina,« je deželni vodja civilne zaščite Aristei nagovoril števerjansko ekipo in pristavil, da je na

deželni ravni prostovoljcev kar 9000. Pohvalil je prav prostovoljno plat njihovega udejstvovanja, saj za druge žrtvujejo čas, ki bi ga lahko preživeli s svojimi dragimi. Izpostavil je izziv privabljanja mladih v vrste civilne zaščite. Aristei je še pristavil, da ostaja na razpolago za katerokoli potrebo, ki bi jo ekipa in občinska uprava imeli.

Pozdrave in čestitke sta izrazila še predstavnik sosednjih občin, župan občine Brda Mužič in goriški odbornik Del Sordi. Tudi Mužič je pohvalil prostovoljce, ki se razdajajo za

druge in so v marsikaterem primeru tudi prvi na prizoriščih nesreč. Del Sordi pa je razkril, da bo goriška ekipa civilne zaščite praznovala 30. obletnico prihodnje leto. Dodal je, da je sodelovanje med ekipama zelo pozitivno in nujno, saj so problematike občin, ki mejita ena na drugo, velikokrat zelo podobne.

Praznovanje 30. obletnice se je v sproščenem vzdušju nadaljevalo na sedežu civilne zaščite pri števerjanski osnovni šoli.

CF

NOVA KOMEDIJA S POLNO ZASEDBO IN GLEDALIŠČE NA OCVRTEM

Delovanje Dramske družine F.B. Sedej se bo v letošnji sezoni osredotočilo na dva velika projekta. Prvi je premierna uprizoritev nove predstave v mesecu maju. Dramska družina je letos izbrala igro »Ime« po literarni predlogi Le prénoma M. Dellaportea. Predstavo bo režirala Jasmin Kovic. Gre za moderno komedijo, ki se vrši na domu Pierra (Nikolaj Pintar) in Elisabeth (Marinka Černic), kjer se obeta prijetna maroška večerja. Na dom sta povabila Elisabethinega brata, Vincenta (Jakob Leopoli), njegovo ženo, Anno (Stefania Beretta), ki je kot običajno v zamudi in samskega prijatelja, pozavnista v simfoničnem orkestru, Clauda (Tadej Lukman). Neokusna šala o imenu otroka, ki ga Anna pričakuje, je povod za komično intrigo, ki se stopnjuje do zadnjega nepričakovanega razkritja. Na dan pride portret sodobne meščanske družbe, v kateri ima vsakdo kako skrivnost, ki jo drugim prikriva. V manjših vlogah bodo nastopili še Ilaria Bergnach, Martin Komjanc, Simon Komjanc in Zvonko Simčič. Premiera bo v Sedejevem domu predvidoma v

petek, 10. maja, ob 20. uri, ponovitev pa naj bi bila v soboto, 11. maja, vedno ob 20. uri.

Drugi veliki projekt, ki ga Dramska družina pripravlja, je Gledališče na ocvrtem. Kot že v prejšnjih letih, bomo tudi v tej sezoni ponudili abonma, ki bo zaobjemal pet gledaliških predstav. Glede na to, da je oder obnovljen, bo abonma, kot v prvih letih, lahko spet potekal v toplejših mesecih. Zamisel je, da bi znotraj abonmaja v mesecu maju ponudili dve domači produkciji: zgoraj omenjeno predstavo "Ime" in še produkcijo "Mala prodajalna groze", ki jo bo izvedla mladinska skupina M+. Abonma bi po poletnem premoru nadaljevali konec avgusta in meseca septembra še s tremi produkcijami. V petek, 30. avgusta, bi gostovali komedijo *Norci* v izvedbi Koroškega deželnega teatra iz Slovenj Gradca v režiji Maje Gal Štromar. Gre za "mozaično predstavo v predstavi, predvolilno komedijo, politično satiro ali buffoniado, kakor vam je pač ljubše, nedvomno pa hudomušni poskus ugledališčenja današnjega razpršenega in kaotičnega časa, ko

DRAMSKA DRUŽINA
SKPD F. B. SEDEJ IZ ŠTEVERJANA
V SODELOVANJU Z ZSKP GORICA

**GLEDALIŠČE
NA OCVRTEM**
niz gledaliških večerov

nas polarizacija vedno bolj hromi, ko nihče ne ve več, kdo pije, kdo plača; ko levica postaja desnica in obratno, in ko je v zadnji fazi čisto vseeno, kdo si ležerno podaja oblast: kralj, norec ali minister.”(Maja Gal Štromar). Predstava Norci je v finalnem delu 57. Linhartovega srečanja prejela posebno priznanje žirije.

V mesecu septembru pa bomo v Števerjanu prvič predvidoma gostovali Beneško gledališče s predstavo »Zdreu bunik« v režiji »naše« Jasmin Kovic. Besedilo je prosto prirejeno po Molierovem Namišljenem bolniku. Za kostume je poskrbela domačinka Snežica Černic. Za zadnjo predstavo pa so pogajanja še v teku, tako da vam ne bomo ničesar predčasno razkrili. Cene abonmaja ostajajo iste: 20 evrov na osebo, za pare pa še vedno velja znižana cena, 35 evrov. Mladoletnikom je zagotovljen prost vstop. Abonenti bodo, kot vsako leto, prejeli tudi pozdrav

iz kuhinje. Letos bomo imeli kar nekaj cvrtih novosti. Čeprav se stroški za društvo višajo iz leta v leto, želimo obdržati nizko ceno abonmaja prvič, ker hočemo, da je ta dogodek vsem dostopen, drugič pa, ker želimo privabiti čim večjo publiko, predvsem števerjansko. Podrobne informacije o abonmaju boste v naslednjih tednih lahko našli na naši Facebook strani: *Dramska družina SKPD F B Sedej iz Števerjana* in na spletnem mestu www.sedej.org.

Dramska družina se posebej želi zahvaliti g. župniku Marjanu Markežiču: odrska tla, ki so bila že dotrajana, so po njegovi zaslugi končno dobila novo leseno kritje. V veliko veselje nam bo, da bomo na obnovljenem odru lahko v naslednjih letih nastopali in delovali.

JAKOB LEOPOLI

M+

V nedeljo, 20. januarja 2019, smo Mplusovci nastopili s predstavo »*Baron sedi na vejk*« v sklopu sezone gledaliških predstav "POK na odru" v Prosvetnem domu na Opčinah. Komaj dva tedna kasneje, v nedeljo 3. februarja, pa smo se zopet podali proti Trstu. Tokrat smo nastopili v sklopu niza predstav Zlate gledališke mreže v domu Marte Požar pri Sv. Ivanu v Trstu. Sezono pa smo zaključili v četrtek, 28. marca, v Kulturnem centru Lojzeta Bratuža, ob 20.00.

V tej skupini je bilo vedno prijetno vzdušje, obenem pa smo se znali tudi resno zagristi v obveznosti in premostiti morebitne težavice. Nedvomno si je skupina izborila v naših srcih posebno mesto. Vskemu izmed nas se bo na obrazu zarisal nasmešek, ko bo

pomislil na prijetne trenutke, ki jih je doživel med druženjem. Nekateri pa se bomo nedvomno tu pa tam bučno nasmejali ob misli na norčije in vragolije, ki smo jih občasno zganjali. Osebnostno mi je konec te sezone zapustil rano v srcu, ki pa se mi že celi ob misli na nov, prenovljeni Mplus, s katerim na polno paro vadimo za novo produkcijo. Nova predstava pomeni enkratno preizkušnjo, ki nas postavlja pred nove izzive, vendar sem prepričan, da jo bomo znali izpeljati na odličen način. Trdno sem zaverovan v dejstvo, da bomo tudi znotraj „novega“ M+ sa spletli tako močno mrežo prijateljstev, da bomo premostili katerokoli težavo, ki se bo porajala na poti do premiere.

MIHA KOVIC

MOJE DRUGO PUSTOVANJE Z VOZOM

Na polovici februarja smo se člani mladinskega krožka zbrali in določili, v katero masko se bomo oblekli za letošnje pustovanje po vasi. Po uri kreganja smo se zmenili za astronave. Na pustni petek smo se moški srečali in uredili ter pobarvali voz v raketo, tako, da je bil pripravljen za celodnevno vožnjo.

Na pustni torek smo se zbrali na trgu pred cerkvijo in ob 10.30 je štartal naš astronavski pohod po Števerjanu. Bila sva dva kitarista in en harmonikaš. V prvih hišah se nismo veliko ustavili, saj smo vsi nestrpno pričakovali hišo gospe, ki nam vsako leto pripravi veliko krofov, nam zreže pršut in kar je najbolj pomembno, nam postreže z vinom. Pri tej gospe smo zaigrali in zapeli toliko pesmi, da so me že boleli prsti, a se nisem mogel udati, saj smo bili komaj na začetku in pot je bila še dolga. Premikali, kot sem že omenil, smo se z vozom. V njem so bili stoli iz sena na katerih smo sedeli, in letos smo poskrbeli tudi višje deske na sprednjem delu voza, da kdo ne bi slučajno, padel dol. Ampak ne izgublajmo se v detajlih.

Šli smo na Sovenco in tam smo bili že vsi bolj veseli. Pogoltnil sem toliko krofov, da če bi pojedel en kilogram pašte, ne bi bilo toliko. Od Sovence je potem kar nekaj poti brez nobene hiše. Zgodilo se je, da je nekdo zgubil postajo voza in je moral tekati za njim. Šofer, da bi mu malo ponagajal, je šel vedno bolj hitro in ko je videl da se fant upehan vleče za vozom, se je ustavil in ta je začel spet tekati in preden je prišel do rakete, je naš imenitni in prijazen šofer spet pognal na plin, tako, da je ubogi fant moral hoditi vso pot. Tako

sem se nasmejal v tistem trenutku, da me je prav bolel trebuh.

Prispeli smo v Ščedno. Vsi smo nestrpno hodili proti enemu in edinemu cilju: Zvonko. Nestrpno sem oz. mislim, da prav vsi smo nestrpno čakali na pohane piščance. Končno sem vstopil v hišo. Zaigral sem eno pesem, a potem sem pustil kitaro ob zidu, saj sem se želel malo vsesti in dobesedno pogoltniti čim več piščancev. Vsi večji astronauti so pravili, da smo pozni, zato smo morali pohiteti iz hiše. Ostal sem zadenj. Zdelo se mi je škoda pustiti tako dobre jedi, ko mi jih je sam Zvonko zelo vljudno ponujal. Pozitivna plat tega je, da sem pojedel nekaj več piščancev. Negativna pa, da sem moral tekati za vozom.

Prišli smo gor po Grojni na Bukovje. V vsaki hiši smo ostajali več časa, saj smo bili že trudni in seveda imeli smo polne želodce, a iz vljudnosti, smo povsod kaj pojedli. Opravili smo Valerišče in šli na Jazbine. V Ušju smo prišli nekaj čez desto zvečer. Tam smo se ustavili pri Vogriču. Skoraj nisem imel več glasu in prstov, a v trebuhu se je z lahka stisnilo še nekaj domaših slastnih krofov. Po tej pojedini, sem bil kar uničen, zato pri zadnjih treh postojankah nisem nič jedel.

Okoli enajste zvečer smo prišli v dom. Znosili smo vse z voza, pospravili kuhinjo, še nekaj pojedli in... pusta 2019 je bilo žal konec.

IVAN BOŠKIN

LEPO JE ŽIVETI V ČISTI VASI

Vsakoletni dogodki, ki nas veselijo in nam popestrijo življenje so v Števerjanu že stalnica. Mednje spada tudi ekološki dan, ki ga organizira števerjanska občina, obe kulturni društvi in lovski družini iz Števerjana in Jazbin. Velika množica ljudi se je zbrala v soboto 23. marca na parkirišču pred občino, kjer je ob deveti uri uslužbenec

Tomaž že delil vedra za pobiranje stekla in »škrtoc« za vse druge odpadke, neutrudna županja pa je razvrščala ljudi po zaselkih, da bi bili slednji vsi očiščeni in pregledani. Kot vsako leto sem se z nekaterimi lovci, očetom in Silvanom odpravil od Bukovja do Grojne, po prvem delu Ščednega do mostiča pri Aščevih in nato spet do Bukovja, kjer nas je čakalo kosilo, ki so ga skrbno pripravili lovski mojstri.

Vse bolj opažamo, da so naša pobočja, odtočni kanal, »patučne« in grape dokaj čisti. Minila so namreč obdobja, ko so neutrudi udeleženci ekoloških dni prinašali na dan trofeje, kot so hladilniki, pralni stroji ali celo straniščne školjke, ki so dolga leta ležali ob potokih ali v kakem robidovju. Danes nismo več deležni takih spektaklov, največji letošnji trofeji sta bili LCD televizija in pristavljeni satelitski dekodler ter platišče in guma starega »cinquecento«. Vseeno se je konec dneva nabralo kar precejšnje število žakljev, ki so bili polni vsakovrstne embalaže, največ je bilo plastenk, steklenic in ovojnic tako zvanih priboljškov ali »snackov«, ki jih mimojdoči vozniki kar odvržejo iz udobja svojih avtomobilskih sedežov.

Dogodki, kot so števerjanski ekološki dan, so hvale vredni in nadvse potrebni, saj pripomorejo k čistoči naše prelepe vasi, hkrati pa družijo in vzgajajo k ekološkemu vedenju tako mlajše kot starejše generacije. Vsem udeležencem gre velika zahvala za njihov trud in skrb; naj bo naša vas še naprej čista in lepa!

IZIDOR

RAZPIS

49. FESTIVALA NARODNO-ZABAVNE GLASBE "ŠTEVERJAN 2019"

Slovensko katoliško prosvetno društvo "Frančišek Borgia Sedej" iz Števerjana razpisuje 49. Festival narodno-zabavne glasbe "Števerjan 2019", ki bo v Števerjanu 5., 6., in 7. julija 2019 med Borovci.

TEKMOVALNI POGOJI

- Festival je tekmovalnega značaja. Prijavijo se lahko vsi ansambli, ki gojijo slovensko narodno-zabavno glasbo.
- Festival poteka v treh dneh. Na prvih dveh polfinalnih večerih nastopijo vsi prijavljeni ansambli. Vsak ansambel mora izvesti dve skladbi v živo v slovenskem jeziku ali samo v instrumentalni izvedbi.
 - Prva skladba mora biti iz zakladnice slovenske narodno-zabavne glasbe (posneta na plošči, izdana na spletu ali že izvedena na drugem festivalu).
 - Druga skladba mora biti povsem izvirna (tako melodija kot besedilo) ter prvič predstavljena javnosti! Avtorja glasbe in besedila zagotavljata, da gre za izvirno delo ter skupaj z izvajalci in morebitnimi založniki jamčita, da ni bila še nikoli javno izvedena ali objavljena v kakršnikoli obliki. S tem v zvezi skupaj z izvajalci in morebitnimi založniki sprejmeta moralno in materialno odgovornost za morebitne zahteve tretjih oseb in škodo, ki bi jo v zvezi s tem utrpel organizator festivala.
- V finalnem delu festivala nastopijo najboljši ansambli prvih dveh večerov in se predstavijo z istima skladbama polfinalnega večera. Njihov izbor in število določi strokovna komisija za glasbo.
- Na prvih dveh polfinalnih večerih publika lahko, z glasovanjem na posebnih glasovnicah, izbere po en (1) ansambel na večer, ki se bo avtomatično potegoval za nagrade na finalnem večeru.
- Ni dovoljena uporaba instrumentov, ki elektronsko proizvajajo zvok.
- Ansambli, ki so prepuščeni v finale, lahko prejmejo samo po eno nagrado. Nagrado občinstva lahko prejme tudi že nagrajen ansambel.
- Ansambli, ki nastopijo na nedeljskem programu, morajo ostati v nošah do konca festivalskega nagrajevanja.

NAGRADE

Finalisti se potegujejo za sledeče nagrade:

- **Prva nagrada** 49. Festivala narodno-zabavne glasbe »ŠTEVERJAN 2019« in trofeja društva "F. B. Sedej" v vrednosti 1.400,00€, ki jo podeli strokovna komisija za glasbo za splošni vtis ansambla (izvedba, melodija, izvirnost, predstavitev ansambla na odru itn.) izključno za izvirno skladbo;
- **Druga nagrada** 49. Festivala narodno-zabavne glasbe »ŠTEVERJAN 2019« v vrednosti 800,00€, ki jo podeli strokovna komisija za glasbo za splošni vtis ansambla (izvedba, melodija, izvirnost, predstavitev ansambla na odru itn.) izključno za izvirno skladbo;
- **Tretja nagrada** 49. Festivala narodno-zabavne glasbe »ŠTEVERJAN 2019« v vrednosti 500,00€, ki jo podeli strokovna komisija za glasbo za splošni vtis ansambla (izvedba, melodija, izvirnost, predstavitev ansambla na odru itn.) izključno za izvirno skladbo;
- **Nagrada občinstva** v vrednosti 500,00€, ki jo podeli publika z glasovanjem na posebnih glasovnicah. Ocena občinstva je osnovana izključno na izvedbi skladbe iz zakladnice.
- **Nagrada za debitanta** v vrednosti 200,00€, ki jo podeli strokovna komisija za glasbo najboljšemu ansamblu med tistimi, ki so prvič nastopili na festivalu.
- **Nagrada za melodijo** v vrednosti 200,00€, ki jo podeli strokovna komisija za glasbo na podlagi najboljše melodije izvirne skladbe. Strokovna komisija podeli nagrado in pokal avtorju dela.
- **Nagrada za besedilo** v vrednosti 200,00€, ki jo podeli strokovna komisija za besedilo na podlagi najboljšega besedila izvirne skladbe. Strokovna komisija podeli nagrado in pokal avtorju dela.

Strokovna komisija za glasbo si pridržuje pravico, da po lastni presoji podeli posebno priznanje posamezniku ali ansamblu za kakovostno izvedbo izvirne skladbe.

Denarne nagrade bodo nakazane do 31. julija 2019.

Organizator bo v tem času preveril, da so se ansambli držali pravil Razpisa.

STROKOVNI KOMISIJI

- Strokovno komisijo za glasbo sestavljajo glasbeni strokovnjaki in predstavnik društva "F.B. Sedej";

- Strokovno komisijo za besedilo lahko sestavljajo jezikoslovci, pesniki, pisatelji, novinarji, radijski in televizijski uredniki ter predstavnik društva "F.B. Sedej";
- Obema komisijama predseduje predsednik društva "F.B. Sedej".

NAGRADA OBČINSTVA

- Na podlagi vstopnic/zapestnic, bosta tako na prvem polfinalnem večeru kot tudi na drugem polfinalnem večeru izžrebana dva obiskovalca, ki bosta prisotna pri seštevanju glasovnic.

PRIJAVA IN OBVEZNE PRILOGE

- Prijava na 49. Festival narodno-zabavne glasbe »ŠTEVERJAN 2019« je veljavna, če vključno **do torika, 30. aprila 2019** ansambel pošlje izpolnjeno prijavnico in dokazilo o plačilu kavnice v znesku 50,00€ ter vpisnine na festival v znesku 50,00€. Ostale obvezne priloge bo organizator poslal ob prejemu prijave na festival. Organizator bo upošteval poštni žig ali datum elektronske pošte.
- Razpis in prijava sta objavljena na spletnem mestu www.sedej.org/festival/

Bančni podatki so:

BANKA: Banca di Cividale SPA Gorizia
 IBAN: IT 18 Z 05484 12401 CC0010018685
 SWIFT: CIVIIT2CXXX
 NAMEN: »IME ANSAMBLA«

- Ansambel, ki se bo držal vseh pogojev Razpisa bo do 31. julija 2019 dobil povrnjeno kavnico.
- Podpisano prijavo mora ansambel poslati v digitalni obliki na info@sedej.org ali na enega izmed sledečih naslovov:

Za ansamble iz Slovenije:

S. K. P. D. "F. B. SEDEJ"
 Poštno ležeče
 5290 Šempeter pri Gorici
 Slovenija

S. K. P. D. "F. B. SEDEJ"
 Trg Svobode, 6
 34070 Števerjan – Gorica
 Italija

Podatki morajo biti čitljivi in popolni. Ansambel mora poslati organizatorju sledeče dokumente:

- Prijavo (stran 1 prijavnice);
- podatke o ansamblu (PRILOGA ŠT.1 - stran 2 in 3 prijavnice);
- potrdilo o plačilu prijave in kavnice.

ZAVAROVANJE

- Zaradi italijanskih zakonskih predpisov mora vsak član ansambla imeti zavarovanje v Italiji.
- Tuj državljan mora obvezno poslati prijavo o zavarovanju (obrazec A1) veljavno od 5. do 7. julija 2019, ki je v Italiji potrebno za vsak javni nastop. Obrazec izda Zavod za zdravstveno zavarovanje. V nasprotnem primeru mora vsak član, (tako slovenski kot italijanski državljan) sporočiti organizatorju italijansko davčno številko ali izpolniti obrazec za pridobitev le te in na dan prihoda na festivalsko prizorišče plačati organizatorju 15,00€ na osebo.
- Italijanski državljani morajo priložiti oprostitev ali dokazati, da plačujejo dajatve italijanskemu zavarovalnemu sistemu (INPS) in organizatorju posredovati italijansko davčno številko.
- Podrobnejše informacije bo organizator sporočil naknadno.

PRENOČIŠČE

- Po zaključku polfinalnega nastopa (petek ali sobota) organizator poskrbi za prenočitev ansambla. Ob prijavi bo ansambel dobil vsa navodila glede prenočitve in rezervacije.
- Ansambel mora do 30. aprila 2019 organizatorju sporočiti število članov, ki bodo prespali. Naknadno organizator ne bo sprejemal sprememb. Organizator plača strošek prenočišča v vrednosti 15,00€ na osebo samo članom ansambla. Ostali stroški (spremljevalci, zahteve izvenrednih uslug, ipd.) so izključno v breme ansambla.
- Ansambel, ki se odreče tej storitvi je to dolžan sporočiti organizatorju najmanj 8 dni pred pričetkom festivala. V nasprotnem primeru si bo organizator pridržal kavnico (50,00€) za poravnane nastale škode neizkoriščenih ležišč.
- Ansambel, ki ne želi prespati in to izrazi v prijavnici, bo do 31. julija 2019 dobil vrnjeno kavnico.
- Organizator poskrbi za topel obrok na dan tekmovanja.

PRAVICE ORGANIZATORJA DO POSNETKOV

- Organizator ne odgovarja za morebitne drugačne pogodbene obveznosti med ansamblom, avtorji izvirne skladbe in založniki.
- Avtorji, izvajalci in njihove morebitne založbe dovoljujejo tudi premierno objavo skladb na nosilcih zvoka in drugih medijih ter objavo fotografij ansambla (npr.: za izdajo festivalske zgoščenke, za izdajo festivalske brošure, snemanja TV oddaje, podcasta, objave na socialnih medijih itn.) in za omenjeno nimajo nobenega zahtevka.

PRAVICE ORGANIZATORJA

- Ansambel, ki bo kršil razpisne pogoje bo diskvalificiran. Organizator bo odločal o bodočih prijavih ansambla

na festival in bo zahteval odškodnino za organizacijske stroške.

- Uredniški odbor ne odgovarja za morebitne napake v brošuri, ki nastanejo zaradi pomanjkljivosti prijav posameznih ansamblov.
- Organizator si pridrži pravico, da po potrebi spreminja navedena pravila brez nikakršnih predhodnih obvestil.
- S podpisano prijavo na 49. Festival narodno-zabavne glasbe »ŠTEVERJAN 2019« sprejme ansambel vse

pogoje razpisa in ne osporava odločitvam komisij.

Za vse morebitne informacije:

Liza Terčič (mobitel): +39-348-3531349 (v popoldanskih urah)

Ilaria Bergnach (mobitel): +39-345-4566365 (v popoldanskih urah)

**PRESEDNICA S. K. P. D. "F.B. Sedej"
ILARIA BERGNACH**

Števerjan, 04/01/2019

Zmagovalci 48. festivala narodno-zabavne glasbe "Števerjan 2018" - Ans. Špadni Fantje (Vipavska Dolina)

DELOVANJE KULTURNEGA DRUŠTVA BRIŠKI GRIČ

Od Prešerna do mimoze je kulturni poklon ob dnevu žena in ob slovenskem kulturnem prazniku, ki ga že vrsto let prirejata kulturno društvo Briški grič in Fotklub Skupina 75. Tudi letošnja prireditev, ki je bila v soboto, 16. marca 2019, je v Kulturni dom na Bukovju privabila veliko število gledalcev in udeležencev. Dvorana je bila do zadnjega kotička polna. Pred otvoritvijo fotografske razstave Ženski pogledi, za katero skrbi Fotoklub 75, je v uvodnem delu večera

potekal kulturni spored, ki so ga oblikovali mali pevci in pevke otroškega zbora Briški slavčki. Pod vodstvom Mojce Cej so zapeli niz pesmic, posvečenih mamicam, s kratkimi pesniškimi utrinki pa so prikazali, kako je naš veliki slovenski pesnik France Prešeren opeval ženski lik. Priložnostno misel je prinesla Maja Peterin, kulturna in športna delavka iz Štandreža, ki je govorila o vlogi žensk v družbi in o tem, kako so ženske kljub družinskim obveznostim lahko

tudi polnopravno angažirane v socialnem življenju. Na fotografski razstavi v Galeriji 75 so svoje posnetke razstavljale štiri fotografkinje, ki se udeležujejo v fotoklubu Nova Gorica in v fotoklubu Lucinico. Svoja dela so publiki prikazale Tanja Gorjan, Zdenka Sfiligoj, Marina Bertossi in Loredana Bensa. Pevski utrinek dogodku je prinesla vokalna skupina Rupa Peč, ki je s pevovodjo Zulejko Devetak na čelu suvereno nastopila pred briško publiko.

V aprilu se bosta v Kulturnem domu na Bukovju zvrstila še dva dogodka.

V soboto, 13. aprila, bodo Števerjanci gostovali eno izmed goriških etap priljubljene pevske revije Primorska poje. Toplo vabljeni vsi ljubitelji zborovskega petja in predvsem pevci!

V četrtek, 18. aprila, bo že tradicionalna likovna delavnica barvanja pirhov. V popoldanskih urah bodo otroci, ki se bodo predhodno prijavili, lahko preizkusili svoje umetniške vrline v krašenju

kuhanih jajc. Iz organizacijskih razlogov je število udeležencev omejeno na 40, prispevek na osebo pa znaša 3 eure. Prijave zbirata Ingrid (tel. 347-7213410) in Tamara (tel. 347-0162172). Barvice, čopiče in drugi material za barvanje pirhov bodo otroci dobili na društvu, vsakdo pa naj si z doma prinese kuhana jajca. Ob koncu delavnice bo nastopil otroški pevski zbor Briški slavčki, ki se bo predstavil z velikonočno plesno - pevsko zgodbico o zajčku Zlatku in njegovih prijateljih.

Prvi maj bo tudi letos v znamenju proslave, s katero se vsako leto praznik dela obeleži s hvaležnim spominom na narodnoosvobodilni boj. Na prireditvenem prostoru na Bukovju bo po priložnostnih nagovorih nastopil pihalni orkester iz Nabrežine. Sledil bo ples s skupino Belle de jour.

MAJA HUMAR

45 MINUT ZA NAŠO ZGODOVINO

Združenje cerkvenih pevskih zborov iz Gorice je v lanskem letu izvedlo projekt »45 minut za našo zgodovino« z namenom, da bi širši publiki na izviren način prikazal zgodovino zamejskih Slovencev. S projektom so želeli pokazati, kako je manjšina neločljivo vezana na teritorij, kjer prebiva, kako je oblikovala in sooblikovala zgodovino teh krajev in kako je vedno bila in je danes, še bolj kot prej, dodana vrednost tega ozemlja.

Režijsko delo so pri Združenju cerkvenih pevskih zborov prepustili mladi števerjanski režiserki Jasmin Kovic. Kot sredstvo si je Združenje izbralo multimedijsko in vse prej kot običajno gledališko predstavo, ker so prepričani, da ta oblika učinkoviteje stimulira čute gledalcev-poslušalcev. Prepletanje in spajanje glasov, zvokov, glasbe, projekcij, svetlobnih efektov itd. jim pomaga, da se hitreje in lažje poglobijo v odrsko dogajanje, na koncu pa jim od vsega, kar

so videli in poslušali, ostane v spominu veliko več in za daljše obdobje.

Za zbiranje fotografij in spominov so pri Združenju cerkvenih pevskih zborov intervjuvali razne ljudi in obenem stopili v stik z nekaterimi priznanimi zgodovinarji, med temi naj tu omenim prof. Petra Černica in akademika prof. dr. Staneta Grando. Na ta način so začeli počasi sestavljati osnutek zgodbe, ki bi zaobjela celoten zamejski zgodovinski lok, od naselitve pa do današnjih dni. Zaradi ogromnega števila zanimivih podatkov so se porodile težave pri izbiri le-teh: zaradi tega so se omejili na to, kar bi jim uspelo povedati v 45 minutah.

Vzporedno s tem delom so začeli sestavljati vizualni del scenarija. Kot že omenjeno, so se odločili za multimedijsko predstavo, zato je bilo sporočilo, ki ga je publika morala osvojiti preko vida ravno tako važno kot tisto, ki ga je osvajala preko sluha. Pri iskanju podatkov in fotografskega

materiala so se pomikali od Tržaškega pa do Kanalske doline. Odločili so se tudi za popolnoma inovativen pristop: poleg multimedijske je tako nastajala interaktivna predstava, v kateri je publika lahko posegala v sam potek dogodkov in odločala, kako naprej. Odločili so, da bo interakcija potekala preko pametnih telefonov, povezanih na mrežo, izbire gledalcev pa so se takoj pokazale na odru in vplivale na nadaljnji potek predstave. Vse skupaj je zahtevalo veliko tehnologije in temeljite priprave. Naj tu omenim le, da je med predstavo moralo delovati kar sedem računalnikov, ena tablica, dva pametna telefona in štirje projektorji, poleg seveda celotnega akustičnega sistema in celotne tehnične ekipe, ki so jo sestavljali člani tehnične ekipe društva F. B. Sedej.

Gledalci so pri vstopu v dvorano prejeli quadro, s katero so se lahko preko pametnega telefona povezali na sistem, ki je deloval med predstavo, in na podlagi informacij in indicev, ki so jih prejeli, usmerjali predstavo samo. Vedno s pomočjo pametnih telefončkov je publika ugibala, katerim znamenitim zamejskim osebnostim pripadajo sence, ki so se v določenih trenutkih pojavljale na odru. Novost je bila zelo dobrodošla, požela je veliko zanimanja in izredno popestrila predstavo, saj je publika na nek način sama postala del dogajanja. Vsakokrat, ko so prirediteli predvajali za nižje srednje šole, kjer ne smejo uporabljati telefončkov, so interakcijo publika-predstava izvedli na klasične načine, tj. z dvigom rok, bolj ali manj močnim ploskanjem itd. Pri vsem tem sta seveda imela bistveno vlogo voditelja, ki sta usmerjala publiko tako skozi trenutke zabave kot tudi skozi trenutke, ki so

zahtevali veliko resnost in zbranost. Združenje cerkvenih pevskih zborov je vlogi voditeljev prepustilo Ilarii Bergnach in Evgenu Banu.

Omenjene multimedijske predstave so izvedli v nekdanji Videmski, Goriški in Tržaški pokrajini. Skupno se jih je zvrstilo devet; ena več, kot so po prvotnem načrtu predvideli. Povpraševanje med šolami je bilo namreč izredno veliko in sploh niso mogli zadovoljiti vseh, ki so si predstavo želeli ogledati. Od devetih predstav jih je bilo, zaradi omenjenega velikega povpraševanja, kar sedem namenjenih nižjim in višjim srednjim šolam.

Udeležilo se jih je 60 razredov s skupno več kot 800 dijaki in 60 profesorji. Zelo zanimiva je bila predstava v italijanski različici, ki so se je v Gorici udeležili dijaki italijanskih višjih srednjih šol Galilei-Fermi-Pacassi. Dijaki iz nekaterih razredov so prišli pripravljeni, saj so jih profesorji predhodno seznanili s prisotnostjo naše manjšine in z našo zgodovino.

To predstavo si je lahko ogledala tudi števerjanska publika, saj je skupina gostovala ob dnevu slovenske kulture, ki ga je organiziralo društvo Sedej. Ob tej priložnosti, kot se spodobi za tako praznovanje, je ob koncu izvenela že Zdravljica, ki so jo zapeli člani mešanega pevskega zbora Francišek B. Sedej, pod taktirko Martine Hlede.

Raznolikost vsebin, inovativni oprijemi, interakcija publike preko mobilnih telefonov in seveda spretnost voditeljev so pripomogli k velikemu uspehu predstave; dijaki so spoznali, kako lahko na nekonvencionalen način v dobri uri osvojijo pomemben del zgodovine nekega naroda oziroma teritorija.

SB

DM+ OSVEŽITEV: SPOMLADANSKO IZOBRAŽEVANJE 2019

78 MLADIH IZ 43 SLOVENSКИH DRUŠTEV IN EKIP IZ DEŽELE FJK NA SPOMLADANSKEM IZOBRAŽEVANJU

Na brezplačni tečaj DevelopMENT OSVEŽITEV: SPOMLADANSKO IZOBRAŽEVANJE, ki je potekal v soboto 16. marca v Kulturnem domu v Trstu, se je prijavilo 78 mladih od 14. do 30. leta starosti iz 43 slovenskih društev, ekip, delovnih skupin iz Dežele FJK. 11 društev je bilo z Goriškega, 27 s Tržaškega in 5 z Videmskega, od teh je bilo 19 kulturnih in prosvetnih ter 24 športnih društev.

Nositelj tega izobraževanja je v prvi vrsti Krožek za družbeno-politična vprašanja Anton Gregorčič iz Gorice, pri tej spomladanski osvežitvi je skupno sodelovalo še 18 društev, institucij in medijskih hiš iz našega prostora. Skratka otipljiv primer združevanja moči za vzgojo mladih k sodobnejšemu in še bolj kakovostnemu pristopu ter delu znotraj odborov in delovnih skupin.

Evalvacija, ki so jo tečajniki izpolnili ob koncu tečaja je pokazala, da je program v zelo veliki meri odgovarjal njihovim pričakovanjem in potrebam, osvojili so nova znanja in kompetence ter pokazali interes, da bi nekatere teme radi še nadgradili. Predvsem pa so odgovori na vprašanje "katere so teme, ki bi jih rad poglobil?", pokazali, da je zanimanj več in so ta različna. Mladi bi si želeli delavnice o jeziku, komunikaciji, javnem nastopanju, potem pa o upravljanju organizacij in vodenju skupin ter o manjšinski problematiki.

Začetno predavanje za vse tečajnike na temo celostnega komunikacijskega načrta je vodila Nina Debevec s Socialne Akademije iz Ljubljane, zaključno, na temo uspešnega komuniciranja znotraj delovnih skupin, pa Irena Deželak, z Academiae uspeha iz Domžal.

NASLOVI DELAVNIC IN IMENA PREDAVATELJEV:

- *Jezikovne napake: pri naslovih, koncertnih, gledaliških listih. Predavateljica Matejka Grgič (Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani in SLORI);*
- *Kaj želijo novinarji: kako napisati tiskovno sporočilo, kako komunicirati z novinarji itn.*

Predavateljica Rossana Paliaga (Slovensko Stalno Gledališče);

- *Osnove grafike: programi za osnovno oblikovanje, splošna grafična pravila, najpogostejše napake. Predavatelj Tilen Lah (Socialna akademija);*
- *Socialna omrežja: pravila delovanja facebooka, instagrama itn., trendi, višanje vidljivosti, oglaševanje. Predavateljica Mojca Galun (Socialna akademija);*
- *Kako razviti blagovno znamko: ustvarjanje in uveljavljanje tržne znamke za doseganje prepoznavnosti. Predavatelj Andrej Pisani (Sintesi/Hub);*

NOSITELJ PROJEKTA IN ORGANIZATORJI:

Krožek Anton Gregorčič, PD Podgora, Devinski mladinski krožek, M+ mladinska gledališka skupina SKPD F. B. Sedej, MOSP - Mladi v odkrivanju skupnih poti

PARTNERJI: Slovensko stalno gledališče, Združenje slovenskih športnih društev v Italiji, Zadržna kraška banka

POKROVITELJI: Inštitut za slovensko kulturo, Slovenska Prosveta, Svet slovenskih organizacij, Zveza slovenske katoliške Prosvete, Zveza slovenskih kulturnih društev.

MEDIJSKI PARTNERJI: Kulturno verski list DOM, Novi glas, Novi Matajur, Primorski dnevnik, RAI Slovenski program

Spomladanskega osvežitvenega tečaja "DM+ OSVEŽITEV: SPOMLADANSKO IZOBRAŽEVANJE 2019" se je udeležilo veliko članov domačega društva S.K.P.D. F.B. Sedej, mednje spada tudi Vida Boškin iz Valerišča, ki nam je razkrila svoje vtise o tečaju:

Dogodek se je odvijal 16.marca v Kulturnem domu v Trstu. Sprejem sem zelo cenila, ker so nam dali vrečko, v kateri so bili citati pomembnih ljudi. Vsak je vzel en listek in moral dobiti osebo, ki ima enakega. Zelo je bilo zabavno in tako smo lahko tudi spoznali nove ljudi. Nato smo se razdelili po delavnicah. Sama sem se udeležila delavnice o socialnih omrežjih. Predavatelj nas je dal posesti v krog, ker je zanj veliko bolj pomembna interakcija kot samo nemo poslušanje. Predstavili smo se tako, da smo žival primerjali z nami. Jaz sem zbrala ribo: poleg tega, da je moje zodiakalno znamenje, se zdi tudi sramežljiva in tiha. Predavatelj je govoril in delal veliko primerov, tako da smo vsi bolje razumeli kar nam je želel obrazložiti. Dal nas je po skupinah in vsaka si je morala izmisliti zabavo, katera je morala zelo pritegniti, tudi zaradi končnega darila. Delavnica se mi je zdelo izredno zanimiva.

To izobraževanje je bilo zabavno in dobro organizirano. Poleg tega si se naučil veliko novega in bi se je rade volje še enkrat udeležila.

VIDA BOŠKIN

IZ BRIŠKEGA ČASNIKA

»BRIŠKO OLJKARSTVO JE OBSOJENO NA KAKOVOST«

Zaradi nerazumevanja države ob 60.000 evrov letno

»Kar celo desetletje smo se borili z vladnimi prizadevanji, da se oljčno olje ne bi obdavčilo dvakrat več, kot je vino. Napisali smo protestno pismo v okviru vseh društev, angažirali vse vezi, ki smo jih imeli na voljo.« Tako Elizej Prinčič oriše težko obdobje med letoma 2004 in 2014. Kljub ostremu zakonu je ministrstvo za finance zadevo omehčalo in izdalo interna navodila, po katerih olje ni bilo obdavčeno, kot je bilo sprva predvideno. »Leta 2014 smo končno uspeli dokazati, na osnovi katastrskega dohodka, da oljkarji beležimo izgubo. Od takrat ni več pritiskov,« še pojasni Prinčič. Ni bila pa to edina bitka. Ko so pred sedmimi leti v Ljubljani pripravljali uredbo o dopolnilni dejavnosti, so kot tako smatrali tudi predelavo oljčnega olja. Elizej Prinčič je skupaj z istrskimi kolegi uradnikom v prestolnici dokazoval, da je predelava oljčnega olja tako kot vinarstvo primarna dejavnost. Prepričanje so podkrepili z grožnjo, da uredbe ne bodo spoštovali, na kar so iz Ljubljane popustili in priznali, da predelava oljčnega olja ni dopolnilna dejavnost, kot take pa so ostale namizne oljke. Da predelava oljčnega olja ni dopolnilna dejavnost in na vsa prizadevanja

oljkarjev so ponovno pozabili dve leti kasneje, ko so jo v popravek uredbe znova vključili kot dopolnilno dejavnost. Še ena v nizu mnogih nerazumevanj so bila sredstva Evropske unije, namenjena oljkarstvu. Kot pojasnjuje Prinčič, je bilo ob vstopu Slovenije v Evropsko unijo izpogajanih kar 650.000 evrov letno zgolj za oljkarstvo. Zadnji trenutek so uspeli izvedeti, da je bilo od tega 10 odstotkov namenjenih organiziranosti proizvajalcev, zato so se povezali in pripravili program Zveze proizvajalcev oljčnega olja Slovenije. »To je bil višek nerazumevanja,« poudari Prinčič. Vloge s prilogami ni želel nihče prevzeti. »Nazadnje smo vlogo pustili pri vratarju in zahtevali potrdilo o prejemu. Negativen odgovor smo prejeli po letu dni. Kot izgovor za zavrnitev vloge so navedli, da je bila bančna garancija izpolnjena na napačnem obrazcu. Ironija pa je bila, da obrazca nismo izpolnili sami, ampak ga je banka, ki pa je vedela, kaj počenja.« Tako je po vodi splavala priložnost, da bi zveza letno razpolagala s približno 60.000 evri. »Države, ki so do leta 2007 uveljavile to možnost, prejemajo še danes dodeljeno vsoto. Slovenija pa je to možnost zapravila zaradi nerazumevanja oljkarske dejavnosti,« z obžalovanjem poudarja Prinčič.

»Pri teh bitkah in proti nerazumevanju države do te kmetijske dejavnosti nam je bilo v pomoč, da smo bili združeni v svoje društvo ter v zvezo društev. V tem obdobju smo se prepričali, da potrebujemo zvezo. In smo jo tudi ustanovili.« Vloga prvega predsednika zveze je, kot najstarejšemu, pripadala briškemu oljkarju Brunu Podveršiču. V tem obdobju

Izobraževalni izlet oljkarjev v Brisighello

je vzknila želja, da bi vse občine, v katerih raste oljka, povezali v Združenje oljgarskih občin Slovenije po vzoru italijanske zveze Città dell'olio. »Zamisela je zaživela. Z zamenjavo lokalne občinske politične garniture v obalnih občinah pa je potem združenje zamrlo. Zadnji predsednik je bil briški župan Franc Mužič,« še pove Prinčič.

UELJE I prinesel torkljo in avtohtone briške oljčne sorte, UELJE II pa izobražen in opremljen panel

Projekt UELJE I je nastal pred 15 leti na pobudo Bruna Podveršiča. Briška občinska uprava je projekt takoj podprla. S pomočjo tega projekta smo v Brdih bogatejši za oljarno in raziskavo o avtohtonih briških oljčnih sortah. V sklopu projekta so bila izvedena tudi izobraževanja. Za projekt UELJE II so glave skupaj dali Bruno Podveršič, Elizej Prinčič in Ennio Scarbola. Slednji izziv je Bricem doprinesel izobraževanje na področju senzoričnega ocenjevanja oljčnega olja, dopolnitev opreme v oljarni (opremo za filtriranje oljčnega olja, razkoščičevalnik oljk in linijo za polnjenje steklenic). Pridobili pa so tudi sobo z vso opremo, potrebno za ocenjevanje oljčnega olja, v kateri deluje društvena komisija za senzorično ocenjevanje oljčnega olja (»panel«). Velja tudi omeniti, da je oljgarsko društvo

v teh letih podprlo tudi projekt, ki ga je vodil Gregor Božič, in sicer knjižno izdajo »Sadje sonca : bogastvo starih briških sadnih sort.«

Kje so danes?

Največ oljk imajo v Kozani, sledita Vipolže in Šmartno. Vseh starih oljk je 95, največ v Slavčah (9). 34.109 (90 %) oljk je v vrstah ali oljčnikih, ostale so v gručah (do 10 oljk) ali stare oljke.

Največji oljčnik v Brdih ima 306 oljk in se nahaja v Podsabotinu.

Briško oljkarstvo je obsojeno na kakovost, pravi Slivnjak in doda: »Naša dodana vrednost so majhni oljčniki, ročno obiranje, pravočasno obiranje, hitra predelava v olje in pazljivost na čistočo prostorov in posode.« Briško oljgarsko društvo pa je obenem že soočeno z novim izzivom. »Upoštevajoč dejstvo, da je v Brdih okrog 40.000 posajenih oljk in da vsako drevo ob polni rodnosti rodi po 15 kg, lahko pričakujemo v prihodnjih letinah do 600

ton. Letošnja, ki je obsegala 320 ton, je trenutna oljarna komajda prenesla,« pojasni predsednik društva. Zato so skupaj s Kletjo Brda, ki bo investitor, že stopili v akcijo in se prijavi na razpis za državno finančno pomoč pri nakupu dvakrat močnejše torklje od obstoječe. »Če do konca marca ne bo potrditve, do nove sezone, torej te jeseni, nam dobavitelji ne bodo uspeli narediti nove oljarne,« poudarja Slivnjak. Nova oljarna bi bila gotovo pika na i letošnjemu jubilejnemu letu, ki se bo zaključil z izobraževanjem na področju kakovosti in ocenjevanja oljčnega olja. Srečanja bodo namenjena oljkarjem in ponudnikom, financirana pa bodo preko LAS V objemu sonca in Občine Brda v sklopu projekta zasteklitve grajskega paviljona na Dobrovem.

Ob 20. obletnici društva ni zanemarljivo razmišljati tudi o vizionarstvu prvih oljgarskih zanesenjakov, med katere so spadali Bruno Podveršič, Branko Radikon, Boleslav Prinčič, Elizej Prinčič in drugi. Medtem ko so tokovi briškega kmetijstva pred desetletji z veliko močjo brzeli naproti monokulturi, so le-ti veslali v nasprotno smer. Čigava je bila prava smer? Če upoštevamo dejstvo, da ob degustacijah vina na mizo dobimo tudi oljčno olje s slovensko morskou soljo in domačim kruhom ... morda pa res velja včasih plavati proti toku.

Razmišljanja Božidarja Slivnjaka in Elizeja Prinčiča je strnila **ERIKA KONCUT**

ZVONČEK

Zbirka posebnih drobcev in pasusov iz člankov Števerjanskega vestnika

Št. 4

Zgodilo se je M. L. [...] V nedeljo 17. junija ob 4.30 zjutraj se je odpravil s svojo nabito puško na Oslavje in sicer v Koštabon. Nastavil se je in čakal »sernu«. Pa ni prišla lepa mlada in pohlevna srnica, temveč stara svinja s krdelom mladih divjih prašičev.[...] »Jaz sem kar ustrelil. Ustrašu sem se in sem uteku.« Pri begu pa je brcnil v kamen in padel kot šalam.

ŠV 4, str. 9 1979

V zadnjem času smo priče nesramnemu početju goriških »gospodov«, ki razširjajo svojo svinjsko kulturo po naši vasi, s tem da nosijo in odlagajo umazane smeti ob cesti, ki vodi v Števerjan.

ŠV 7, str. 9 1976

6. maja: [...] ura devet: eden je pri mizi jedel večerjo, drugi pred televizijo, kdo pri nalogah, kdo tudi na počitku. Čutijo se neprijetni sunki. Kaj je to? Potres!

ŠV 1, str. 5, 1977

26. maja staro »Verčovo« hišo, v grajski ulici (Dvor), ki je po potresnih sunkih 6. maja bila nevarna, posuje tvrdka iz Krmina.

ŠV 1, str. 3, 1977

Če nekdo samo pade,
stimulira moje
usmiljenje.
Če nekdo pade
kot šalam,
stimulira moj apetit.

Če bi goriški gospodje
nekoč ne razvijali svoje
svinjske kulture po naših cestah,
bi se ekološki dan
imenoval ekološki utrinek.

Letos maja bomo
imeli nov občinski svet:
brez potresa,
če se le da. Hvala.

Predlagam 26. maj za dan
spomina na posutje.
Dobrodošla simbolna
dejanja, npr: posutje ceste s soljo,
krofa s sladkorjem ali glave s pepelom.

zbral in uredil Zvonko Simčič

JE BELA CESTA

Hozana belini nekdanjih gramoznih poti in protibolečinskemu vzklikanju

Bele ceste so bile še vsaj do polovice prejšnjega stoletja vsakdanja stvar. Bile so sicer ožje od današnjih asfaltiranih, primerne skoraj za vsa prevozna sredstva in seveda pešce. Za razliko koles in vozov so ostala dvo- ali štirikolesna sredstva puščala ob suhem vremenu za sabo precej prahu in za tiste, ki so se peljali za njimi ni bilo nič kaj prijetno, kaj šele za pešce. Seveda večja je bila hitrost, večja je bila meglena odeja, ki bi jo lahko tudi primerjali z jesensko ali zimsko meglo padske nižine. S časom so te ceste prekrte z gramozom začeli asfaltirati in širiti. S tem je naša bela cesta šla v zasluženi pokoj. Nič čudnega pa, da so se kmetje prvi pritožili, kajti po asfaltu ni bilo več mogoče voziti z goseničarjem: njegove trajne črtkaste odtise na asfaltu zakon namreč prepoveduje. Kmetje so pa itak v pritoževanju prvi: vsaj tako piše v vseh guinnessovih knjigah - zbirkah o svetovnih rekordih. Tu pa tam se sicer še danes vendarle na asfaltu opazi vzorec street arta, gotovo se pod kakšno kmečko brado kdaj pa kdaj skriva tudi umetniška žilica.

S časom, kot rečeno, so tudi števerjanske bele ceste postale neke vrste puhast spomin. Sicer pa jih je nesnovna kulturna dediščina tudi vzela za svoje, kot na primer v naslednji narodni pesmi:

JE BELA CESTA UGLAJENA

*Je bela cesta uglajena,
skozi celo vas napravljena,
po njej pa grejo fantje mi,
oj mladi fanti vsi.*

*Po beli cesti hodijo,
vesele pesmi pojejo,
od doma se poslavljajo,
na vojsko pojdejo.*

O belini poti lahko pišemo tudi v zimskem ali božičnem času, ko sneg pobeli vse naše griče in Števerjanci, čakajoči na občinska vozila oz. vozila civilne zaščite za čiščenje snega ali posutje soli, zremo izza oken ob ognjiščih, seveda ob žretju klobasic in kožaric. Z nečim moramo vendarle preganjati nelagodje.

Obstaja pa še ena bolj pogosta jezikovna uporaba besedne zveze – bele ceste. To je vzklík, ki ga celo s precejšnje razdalje slišimo kot prvi, neposredni srčni komentar nezgode, bolečine ali bridkega razodetja. Včasih je vzklík te besedne zveze tudi tako poudarjen, da pride do jasne reduplikacije b-ja, ki vzklíku doda sočnost in ki bi jo grafično lahko ponazorili takole JEBBELACESTA! Velike in mastne črke pri tem fonetičnem zapisu niso slučajne, kajti ta vzklík je vedno nabit z močnimi čustvi. V analizi pogostosti uporabe te besedne zveze je prišlo na dan, da jo je največ slišati v vinogradu, ko se spravljajo mladike med žice in katera od zelenih, nebrzdanih vej preveč opleta okoli vinogradnikovega nosu, ali ob uri kosila, ko se zaradi lačnih ust pri mizi v kuhinji mudi in se lonec s štedilnika dvigne brez prijemalk in hišna gospodinja takole komentira komaj pridobljeno opeklino.

Ta cestni vzklík je torej bolj ali manj posrečeno nadomestilo bolj mastnih kletvic, ki vsebujejo veliko anestetično moč in o katerih bi včasih tudi veljajo kaj napisati, da prav vse ne potone v pozabo. Saj se tudi v tem vsi Števerjanci in Jazbenci trudimo in sicer, da ohranimo take inu drugačne stare običaje. Seveda vsak po svojih močeh -pardon- cestah.

NOV KOZANJ

KAKO JE ŽIVETI DANES – INTERVJUJI Z MLADIMI ŠTEVERJANCI

Spoštovani bralci in bralke Števerjanskega vestnika, v mesecu januarju se je naše glasilo srečalo z Abrahamom, ki nam je prišepnil, da bi bilo zelo zanimivo v kolikor bi začeli s tesnejšim sodelovanjem tudi z mlajšo generacijo. Uredniški odbor se je tako sestal in odločili smo se, da bomo od bližje začeli spoznavat naše mlade.

ime in priimek: Samuele Mian

kraj bivanja: Ščedno

vaško ime vaše družine: *n tròišču* (vaško ime za kraj kjer stanujem, nimamo vaškega imena družine)

letnik rojstva: 2001

horoskop: vodnar

študij: znanstveni licej

hobiji: harmonika, zvonovi, klavir

naj instrument: harmonika, zvonovi, klavir

naj šport: /

najljubša zvrst glasbe: narodno-zabavna glasba (Lojze Slak), Ragtime (S. Joplin), klasična

knjiga na nočni omarici: /

naj časopis/revija: /

ko boš velik boš? inženir

koga imenuješ za tvojega naslednika pri tej igri?
Miho Kovica

Prvega, ki smo želeli intervjuvat je Samuele Mian, ki se je na vabilo k pogovoru zelo nasmejjano odzval.

Stefania Beretta se odpravlia k njemu in pričel se je zanimiv pogovr:

Pozdravljen Samuele, bi se nam rad na kratko predstavil?

Ime mi je Samuele Mian, pred kratkim sem dopolnil 18 let. V prostem času rad igram na harmoniko, s katero sem se srečal pred dvema leti, ko mi je gospod Lojze Hlede posodil njegovo harmoniko, ki pa je še vedno pri meni doma. (smeh) Harmoniki sem se približal kot samouk in se še vedno sam učim novih pesmi. Zelo me zanimata tudi arhitektura in mehanika, ampak taka bolj rafinirana, recimo ure in take zelo majhne stvari.

- **Katero šolo obiskuješ?**

Obiskujem znanstveni licej Simon Gregorčič v Gorici, sedaj sem v petem razredu. Po končani maturi pa razmišljam, da bi se vpisal na strojništvo. Moram pa še dobro razmisliti o tem.

- **Bi nam rad razkril kaj bi rad bil čez recimo 20 let?**

Če bi bili še v prejšnjem tisočletju, bi rad bil izumitelj, tak ki se ukvarha z majhnimi predmeti. Sedaj pa se vidim kot strojni inženir.

- **Kdaj in kako si se približal k Števerjanskem Vestniku?**

Vestnik dobimo na dom že od kdar sem bil še otrok. Sedaj, pred nekaj leti, sem se pridružil Mladinskemu krožku in posledično tudi Vestniku.

- **Ga redno prebiraš?**

Ja, vsakič ko pride na dom ga prelistam in preberem najzanimivejše članke.

- **Čutiš, da bi rad videl kaj v Števerjanskem vestniku, ki ni še?**

Mogoče zveni nekoliko čudno, a bi rad videl vsakič nek majhen slovarček števerjanskih izrazov. Mogoče na tak način bi naše narečje ne šlo v pozabo.

- **Katero stran ali rubriko najprej prebereš?**

Nimam priljubljenih rubrik, vsakič najdem nekaj zanimivega.

- **Sodeluješ tudi pri pripravah Števerjanskega vestnika?**

Zaenkrat nisem velikokrat sodeloval pri pisanju Vestnika. Bolj sem se ukvarjal s sestavljanjem, oz. zlaganjem časopisa. To mi je všeč in se bom še ukvarjal s tem.

- **Bi nam rad še kaj povedal?**

Sem član mladinskega krožka, sem pa tudi član goriških pritrkovlancev in sem tenor v mešanem pevskem zboru Frančišek B. Sedej.

REŠITVE KVIZA "KDO HOČE BITI ŠTEVERJANC"

(na zadnji strani)

12D	10C	8B	6D	4A	2C
11A	9D	7D	5C	3B	1D

Uredništvo Števerjanskega Vestnika, odbor Slovenskega Katoliškega Prosvetnega Društva Frančišek Borgia Sedej ter vse včlanjene skupine Vam želijo, spoštovani bralci, umirjene in doživete velikonočne praznike v družbi svojih najdražjih.

ŽUPANJA FRANKA PADOVAN IN VSI OBČINSKI SODELAVCI
VAM VOŠČIJO, SPOŠTOVANE ŠTEVERJANKE IN ŠTEVERJANCI,
BLAGOSLOVLJENE VELIKONOČNE PRAZNIKE.

SMRTI

Klanjšček Stanislao (Slavko)

Rodil se je 6. septembra 1928

Umril je 18. januarja 2019.

Pogreb je potekal 22. januarja 2019 v Števerjanu.

Msgr. Dino De Antoni

Rodil se je 12. julija 1936 v Chioggii.

Umril je v petek, 22. marca 2019 v Gorici.

Pogreb je potekal v ponedeljek, 25. marca 2019 v Gorici.

DAROVI

Za MePZ Frančišek B. Sedej, darujejo:

- v spomin na pokojno mamo Marto Terčič, otroci, 150,00€
- v spomin na očeta Slavkota Klanjščka, otroci z družinami, 150,00€
- v spomin na Slavkota Klanjšček, Veneranda, Nadja in Bruna, 100,00€

Za cerkev v Števerjanu darujejo:

- v spomin na pokojno mamo Marto Terčič, otroci, 200,00€
- N. N., 50,00€
- letniki 1941, 100,00€
- N. N., 100,00€
- Roman Vogrič, 60,00€
- v spomn na pokojnega očeta Davideja, Jacopo, 50,00€
- za ogrevanje, L. H., 545,00€
- v spomin na očeta Slavkota Klanjščka, otroci z družinami, 300,00€
- v spomin na Slavkota Klanjščka, Pepca, Nada, Silvana, Neva, Milka, Bruna in Jerica, 180,00€
- v spomin na Slavkota Klanjščka, Daniele in Mojca, 100,00€
- v spomin na Slavkota Klanjščka, Roman Vogrič, 150,00€
- v spomin na Slavkota Klanjščka, družini Miklus in Gravnar, 100,00€
- v spomin na Slavkota Klanjšček, Anastazija, 50,00€
- v spomin na Slavkota in Mileno Pahor, družina Simon Komjanc, 100,00€
- v spomin na Slavkota Klanjščka, nečakinje Sandra, Klara in Neva, 150,00€

Za nedeljo Karitas so darovali:

- Subida-Jazbine, 60,00€
- Pevma, 85,00€
- Štmaver, 35,00€
- Števerjan, 130,00€

Za mlade družine v stiski, so darovali:

- N. N. Pevma 100,00€
- Družina Gravner Gorica, 50,00€
- v spomin na pokojnega Silvana Komauli, 30,00€
- v spomin na Aleša Kusiča, družine Šuligoj, Primožič S., Primožič K., Pahor, Korošec, Cej, 295,00€
- v spomin na pokojno Marto Terčič, Elizabeta z družino, 100,00€
- v spomin na očeta Slavkota Klanjščka, otroci z

družinami, 100,00€

- v spomin na Slavkota Klanjščka, družini Miklus in Gravnar, 100,00€
- v spomin na Brunota Mužiča, sestre, 50,00€
- v spomin na Jelko Bensa, Klaudija, Tamara, Jožko in Aleks z družinami, 150,00€

Za misijon Pedra Opeke,

- N.N. Gorica, 50,00€
- N. N. Števerjan, 30,00€
- v spomin na pokojno mamo Marto Terčič, Ida Komjanc, 50,00€
- Jožef, Marija, Mirjam Simčič, 100,00€
- družine Prinčič (Plešivo), Srebnič in Prinčič (iz Medane), 70,00€

Za Anin sklad, darujejo:

- N. N., 50,00€

Za slovenske misijonarje, darujejo:

- N. N., 50,00€

Za otroke v misijonih, darujejo:

- v spomin na pokojno mamo Marto Terčič, Meri Maraž, 50,00€

Za Župnijsko dvorano F. B: Sedej, darujejo:

- v spomin na pokojno mamo Marto Terčič, otroci, 150,00€
- N. N. Števerjan, 60,00€
- N. N. Števerjan, 100,00€

Števerjanski vestnik Darujejo:

- v spomin na pokojno mamo Marto Terčič, otroci, 100,00€
- Zvonko Simčič in Mladinski krožek (izkupiček loterije), 290,00€
- Marko Škorjanc, 50,00€
- AZS, 80,00€
- Remigij Ciglič in Ljudmila Hvala, 50,00€
- Adrijan Miklus, 20,00€
- N.N. Sovodnje, 20,00€
- N. N. Števerjan, 30,00€
- Aleksandra Pertot, 50,00€
- Nežica Bajt, 50,00€
- Anastazija in Lojze Hlede, 50,00€
- družina Grusovin, 30,00€
- Adrijan Hlede, 20,00€

ČESTITKE

Tata Edoardo Hlede in mama Barbara Ervas sta, 11. februarja 2019 povila malo hčerko Isabello Sofio. Družini čestitamo, mali punčki pa želimo veliko zdravja in veselja.

RECEPTI

KRHKE OREHOVE PALČKE

Sestavine: 200 g moke, pol žlice sladkorja v prahu, 150 g hladnega masla, 4 jajca, 1 ščepec soli, 150 g sladkorja, 2 vrečki vanilijevega sladkorja, 1 žlica limoninega soka, 180 g mletih orehov.

V skledo presejemo moko in jo zmešamo z mletim sladkorjem. Po mešanici potrosimo na koščke narezano maslo. Maščobo s konicami prstov vgnemo v suhe sestavine ter mešanico pri tem dvigamo, da postane zračna in podobna drobtinam. Dodamo rumenjake in sestavine s hladnimi rokami na hitro zgnemo v testo, ki ga oblikujemo v kepo, zavijemo v prozorno folijo in pol ure damo počivat v hladilnik. Ohlajeno testo na rahlo pomokani delovni površini razvaljamo, da je debelo približno 0,5 cm. S pomočjo valjarja ga prestavimo v pekač, ki smo ga obložili s papirjem za peko. Beljake penasto umešamo s ščepecem soli. Ko se belo obarvajo, vanje postopoma vmešamo sladkor. Mešamo tako dolgo, da dobimo čvrst in bleščeč sneg, katerega s kuhalnico ali lopatko nežno razmažemo po razvaljanem testu. Pecivo pečemo približno 25 minut v pečici, ogreti na 150 °C. Še toplo pecivo narežemo na tanke palčke. Pustimo, da se povsem ohladi, potem pa z njim postrežemo.

KAVNI PIŠKOTI

Sestavine: 250 g zmešanega masla, 100 g sladkorja v prahu, 30 g nesladkanega kakava v prahu, 250 g gladke moke, 100 g kristalnega sladkorja, 30 g mlete kave.

Vsaj eno uro pred pripravo piškotov vzamemo maslo iz hladilnika in pustimo, da se zmeha. Zmečano maslo in sladkor umešamo v gladko, penasto maso z električnim mešalnikom. Na maso presejemo moko in kakav v prahu. Vse skupaj dobro premešamo, da dobimo enotno in lepo rjavo obarvano testo. Pripravljeno testo pustimo, da počiva nekaj minut. Medtem ko testo počiva, pripravimo kavni posip. V skledi zmešamo sladkor in mleto kavo. Pazimo, da obe sestavini dobro premešamo. Pečico segrejemo na 170 °C, nizek pekač za piškote pa obložimo s papirjem za peko. Testo razdelimo na tri enake dele. Po delovni površini enakomerno potrosimo eno tretjino kavnega posipa. Na posip položimo eno tretjino testa in ga z rokami zvaljamo v dolg, približno 3 cm debel svaljek. Po istem postopku na kavnem posipu zvaljamo še preostala dva dela testa. Pripravljene svaljke položimo na pladenj in eno uro damo v hladilnik. Ohlajene svaljke z ostrim nožem narežemo na pol centimetra debele piškote. Piškote zložimo na pekač in jih pečemo v ogreti pečici 20 minut. Pečeni piškoti so zelo krhki, zato jih najprej dobro ohladimo na pekaču.

VELIKONOČNI PIŠČANČKI

Sestavine: 280 g zmešanega masla, 150 g sladkorja, 2 rumenjaka, 400 g gladke moke, 1 žlička mletega cimeta, 2 – 4 žlice mleka, 1-2 žlici limoninega soka, 250 g sladkorja v prahu, 2 žlici hladne vode.

Pečico segrejemo na 180°C in nizek pekač za piškote obložimo s papirjem za peko. V skledi umešamo zmečano maslo in sladkor in ko postane zmes rahla in kremasta, umešamo rumenjake. Nato na zmes presejemo moko in cimet. Premešamo samo toliko, da se moka poveže z ostalimi sestavinami, nato pa med mešanjem prilijemo še toliko mleka, da se testo malo zmeha. Testo z rokami oblikujemo v kepo, ki jo na pomokani delovni površini dobro pognetemo in razvaljamo na debelino 0,5 cm. Iz razvaljanega testa s pomočjo modelčka izrežemo piškote, ki jih polagamo na pripravljen pekač. Piškote pečemo v ogreti pečici 10 do 15 minut in nato pustimo, da se ohladijo. Limonin sok vlijemo skozi cedilo v skledico; sem nato presejemo sladkor v prahu. Dobro premešamo in dodamo še toliko hladne vode, da dobimo gladko, a gosto sladkorno zmes. Zmes obarvamo z rumeno jedilno barvo za živila. Ohlajene piškote premažemo s sladkornim prelivom in po želji okrasimo. Počakamo še toliko časa, da se sladkorni preliv povsem strdi, nato pa piškote razporedimo po pladnju in postrežemo.

EVELIN BULFONI

12 enostavnih vprašanj in izvedel boš ali si pravi Števerjanc

01 Koliko prebivalcev ima občina Števerjan (31.12.2018)?

A: 813

B: 788

C: 821

D: 769

02 Koliko učencev imata števerjanski vrtec in šola?

A: 45

B: 51

C: 50

D: 60

03 Koliko otrok se je rodilo v obdobju 2013-2018?

A: 15

B: 17

C: 19

D: 21

04 Koliko kmetij (az. Agricola) ima Števerjanska občina?

A: 19

B: 58

C: 13

D: 65

05 Koliko vpisanih članov ima občinska civilna zaščita?

A: 8

B: 16

C: 11

D: 22

06 Koliko društev ima občina Števerjan?

A: 1 športno in
2 kulturni

B: 2 lovski in
1 športno

C: 1 lovsko in
2 kulturni

D: 2 lovski in
2 kulturni

07 Koliko dni je bil župnik v Števerjanu msgr. A. Lazar?

A: 8536

B: 12544

C: 11489

D: 9169

08 Kako se imenuje trenutni poveljnik števerjanskih orožnikov?

A: Maresciallo capo
Console Andrea

B: Maresciallo
Sammarco Angelo

C: Colonnello
Colicchia Salvatore

D: Sergente Maggiore
Puccio Calogero

09 Kdaj je Števerjan postala samostojna župnija?

A: 1947

B: 1896

C: 1912

D: 1931

10 Kdaj se je začela gradnja os.šole v Dragah?

A: 1965

B: 1981

C: 1974

D: 1978

11 Koliko steklenic vina je lahko proizvedla ena števerjanska kmetija velika 10 ha (2018)?

A: 75000

B: 1500

C: 11000

D: 9000

12 Kdo je bil župan v Števerjanu med leti 1922-1926?

A: Jožef Klanjšček

B: Ivan Ciglič

C: Stanislav Klanjšček

D: Karel Prinčič